76STE JAARGANG No. 100181 DONDERDAG 30 JULI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

EEN GROTE TELEURSTELLING

De reis van Amerika's vice-president Nixon aan de Sovjet-Unie heeft reeds in zoverre resultaten gehad, dat Chroesjtsjef mededeelzamer is geworden. Hij houdt ergens om de andere dag een toespraak, waarin hij verklaart het allerbeste te wensen van de ministersbesprekingen in Génève; de Russen willen vrede en hebben trouwens al van 11 mei af gestreefd naar een eerlijke openlegging van de problemen betreffende West-Duitsland. Nixon schijnt Chroesjtsjef reeds kort na zijn aankomst in Moskou stevig aan de tand te hebben gevoeld en een der begeleidende korrespondenten gaf aan zijn krant door zich niet van de indruk te kunnen losmaken, dat de vice-president de Russische machthebber tot vervelens toe heeft doorgezaagd over vraagstukken, die eigenlijk niet als zodanig kunnen worden bestempeld, maar in feite stuk voor stuk voorbeelden van Sovjet-kortzichtigheid zijn.

Door al dat gepraat in Moskou is het gepraat in Génève ook wat soepeler geworden. Er kwamen in elk geval weer wat meer konkrete suggesties ter tafel, dat misschien waard waren van alle kanten te worden bekeken. Steeds meer hoort men verluiden, dat de huidige situatie in Berlijn en daarmede in geheel West-Duitsland voor een jaar of vijf „bevroren" zal worden. Indien al dat geconfereer daar op uitdraait, dan betekent dat evenveel verlies als winst voor beide partijen; met andere woorden: in de algemene toestand zal niet veel veranderd zijn. De Russen dienen te garanderen, dat zij Berlijn ongemoeid zullen laten en ook geen hinderpalen zullen optrekken voor het goederenvervoer naar die stad, terwijl de westelijken

onze wereld van vandaag

zullen moeten beloven geen propaganda-akties in het aan hun toezicht vertrouwde gebied te ondernemen.

De communisten en de westelijken willen voorkomen, dat het onderwerp van hun Geneefse besprekingen aan de orde komt op de eerstvolgende vergadering van de Verenigde Naties. Zij kunnen hun doel te dezen aanzien bereiken door een pro-forma-overeenkomst aan te gaan — en daar schijnen ze het nu bewust op aan te sturen.

Wat gebeurt er in de tijd, dat de Duitse situatie „bevroren" is? Enerzijds ligt het in de lijn der mogelijkheden, dat de westelijke mogendheden (eventueel samen met West-Duitsland) een bespreking van groot formaat houden om nog eens op een afstand vast te stellen wat de Russen aan de Geneefse conferentietafel precies wilden. Daarbij zal het er in de eerste plaats om gaan, dat de westelijke eenheid worde hersteld.

Ook de Russen overwegen de organisatie van een eigen top-conferentie; daar zullen dan verschijnen de ministers van buitenlandse zaken van de Sovjet-Unie, communistische China en enkele satellietlanden. De affaire-Génève zal ook daar van alle kanten worden bekeken. Het ligt voor de hand, dat de Russen zulk een conferentie moeten houden om hun houding in het Palais des Nations te rechtvaardigen tegenover hun medestrijders.

In de Verenigde Staten beschouwt men de kansen op een topconferentie — een ontmoeting van staatshoofden — steeds nog biezonder gering. Wel acht men het mogelijk, dat Chroesjtsjef bezoeken brengt aan Engeland en Amerika met het uitsluitend doel voor ogen president Eisenhower naar Moskou te krijgen. Hij heeft hierop al enkele keren gezinspeeld en het zou voor zijn persoonlijk prestige van grote betekenis zijn, indien inderdaad Amerika's president opdracht gaf tot het regelen van een retour-Moskou. De kans hierop moet men echter zeer klein achten, vooral omdat Nixon met Chroesjtsjef heeft kunnen spreken en daarbij heeft bemerkt, dat Chroesjtsjefs buitenlandse politiek niet zal veranderen.

In Génève duiken steeds meer berichten op, waaruit mag worden afgeleid, dat vandaag over een week de besprekingen tussen de ministers van buitenlandse zaken tot een einde worden gebracht. In elk geval zal de Amerikaanse minister Herter op 6 augustus Zwitserland verlaten om zich voor te bereiden op de conferentie in Santiago de Chili van ministers van buitenlandse zaken der Amerikaanse landen, die een kleine week later zal worden geopend. Het is praktisch uitgesloten, dat na het vertrek van Herter zijn collega's van Engeland en Frankrijk nog in Génève zullen blijven om gezamenlijk het steekspel met Gromyko voort te zetten. Daarom kan men verwachten, dat een dezer dagen een begin wordt gemaakt met het ontwerpen van een slotcommuniqué, waarbij dus vermoedelijk zal worden besloten de hangende vraagstukken voor geruime tijd op te zouten. Waaruit de buitenstaander kan konkluderen, dat Génève een grote teleurstelling is geweest — voor beide partijen!

DE CONFERENTIE TE GENEVE

Bijeenkomst ministers wordt woensdag - met of zonder sukses - beëindigd

Volgens een woordvoerder van de Amerikaanse delegatie te Geneve zijn de ministers Herter en Gromyko gistermiddag tijdens hun „werklunch" overeengekomen om de ministeriële beraadslagingen te Geneve aanstaande woensdag (5 augustus) te beëindigen, onverschillig of er al dan niet overeenstemming is bereikt. Herter vertrekt op 6 augustus uit Geneve. Donderdag vertrekt Herter naar de conferentie van Amerikaanse ministers in Chili.

Het overleg tussen Herter en Gromyko duurde woensdag drie uur en veertig minuten en was het langste gesprek, dat tot nu toe tijdens een „werklunch" in het kader der Geneefse conferentie is gehouden, heeft plaats gehad. Na zijn gesprek met Gromyko had Herter een bespreking met zijn westelijke collega's. Morgenmiddag houden de vier ministers opnieuw een werklunch in de villa van de Fransman Couve de Murville.

Een Russische woordvoerder, die na het overleg van woensdagmiddag tussen Herter en Gromyko journalisten te woord stond, deelde in tegenstelling met hetgeen de Amerikaanse woordvoerder eerder verklaard had, dat „geen enkele beslissing is genomen om een einde te maken aan de conferentie aanstaande woensdag".

De Russische zegsman verklaarde, dat tijdens het gesprek tussen Herter en Gromyko de wens was geuit om vóór woensdag tot een overeenkomst te komen, aangezien Herter donderdag Geneve moet verlaten, maar — zo herhaalde hij — dit was slechts het uiting geven aan een wens en over een beëindiging van de conferentie op 5 augustus is niets beslist.

De gedachtenwisseling tussen de Amerikaanse en Russische bewindslieden gisteren had getoond, dat er nog steeds fundamentele verschillen bestaan tussen de standpunten der twee partijen, aldus de Russische woordvoerder.

De woordvoerder zei, dat de Russische delegatie er zich niet tegen verzet, dat de conferentie zonder tijdslimiet wordt voortgezet. De conferentie zou haar werkzaamheden op het huidige (ministeriële) peil moeten voortzetten, anders — zo vroeg hij zich af — wat voor zin zou het gehad hebben dat de ministers zo lang in Geneve beraadslaagden?

De woordvoerder zei, dat de Sovjet-delegatie zich op het standpunt stelt, dat de ministers onafgebroken moeten doorwerken en niet beginnen te praten van een afbreking of een verdaging der besprekingen.

Op de vraag, of op bepaalde punten een toenadering kon worden geconstateerd, antwoordde de woordvoerder, dat „men eigenlijk niet van toenadering kan praten, maar dat het overleg van vandaag ongetwijfeld de zaak gemakkelijker zal maken voor de komende bijeenkomsten. Indien alle deelnemers zich daarvoor inspannen, is het mogelijk tot overeenstemming te komen", aldus de Russische zegsman.

Handhaaft de Russische delegatie haar eisen over de „band" tussen een voorlopige regeling van de Berlijnse kwestie en de instelling van een Pan-Duitse commissie? vroegen de journalisten.

„Dat spreekt vanzelf", antwoordde de woordvoerder.

Twee mogelijkheden

Het schijnt dat er nog geen besluit is genomen over hetgeen er verder moet gebeuren. Waarnemers te Geneve zien twee mogelijkheden: (1) Als Nixons bezoek aan de Sovjet-Unie leidt tot een bezoek van Chroesjtsjef aan de V.S., zoals in sommige Amerikaanse kringen wordt gesuggereerd, kan het gesprek als een topconferentie van twee man — Chroesjtsjef en Eisenhower — worden voortgezet. (2) Waarschijnlijk zijn de ministers van buitenlandse zaken der „Grote Vier" te New York, als in september de zitting van de algemene vergadering der V.N. wordt geopend. Zij zouden dan hun overleg kunnen voortzetten.

****

Russische hulp aan India

Het Indische ministerie van financien heeft donderdag meegedeeld, dat Rusland hulp heeft aangeboden van anderhalf miljard roebel ter verwezenlijking van het derde vijfjarenplan van India.

Het aanbod, dat „dankbaar" werd aanvaard, was gedaan tijdens een bezoek van twee Indische kabinet aan Moskou, enige tijd geleden.

Volgens Chroesjtsjef staat barometer niet op oorlog

Russische premier deelt pessimisme in het Westen niet

Premier Chroesjtsjef van Rusland heeft dinsdag op een vergadering van bouwarbeiders te Dnjepropetrowsk verklaard van mening te zijn dat de barometer niet op oorlog staat. Dit blijkt uit een door Tass aangehaald verslag uit de Prawda van donderdag. „In alle landen is de neiging naar behoud van de vrede het sterkst", aldus de premier.

Chroesjtsjef zei van mening te zijn dat president Eisenhower en vice-president Nixon geen oorlog willen. Hij prees Eisenhower omdat deze tijdens de tweede wereldoorlog alle afspraken met Rusland was nagekomen, maar van bondskanselier Adenauer van West-Duitsland zei hij dat deze „niet het kruis, maar de oorlogsfakkel in de hand houdt".

Over de conferentie te Geneve zei Chroesjtsjef nog dat de Sovjet-regering geenszins de „ongerechtvaardigd pessimistische" beoordeling van de vorderingen door sommige westelijke leiders deelt. Naar onze mening hebben de ministers reeds enig positief werk verricht.

Ondanks de bestaande moeilijkheden is er thans enige hoop dat er een aanvaardbare oplossing van de problemen kan worden gevonden waarbij geen der partijen morele en materiële schade lijdt, aldus de premier.

Over Nixons bezoek aan de Sovjet-Unie zei Chroesjtsjef dat de Amerikaanse vice-president tijdens hun besprekingen van het weekeinde ook voor de vrede had gepleit en dat hij (Chroesjtsjef) toen had gevraagd waarom de Amerikanen dan zo'n „week voor onderdrukte volkeren" moet houden. Hij had Nixon vreedzame concurrentie tussen socialisme en kapitalisme aangeboden en voorts de herleving van het Westduitse militairisme ter tafel gebracht. De Westduitse wraakzuchtigen zouden een treffen tussen Rusland en Amerika kunnen veroorzaken en daarmee de dood van miljoenen mensen. Maar als het ooit zover kwam zou Rusland in enkele uren West-Duitsland kunnen uitschakelen en andere landen die de landen van het Warschaupact bedreigen.

We weten best dat ook wij zware verliezen zouden lijden. Oorlog brengt niemand wat goeds. Ideologische vraagstukken kunnen niet met kanonnen opgelost worden — daarvoor is rede nodig. Men moet aantonen dat de ene of de andere ideologie goed is".

— In de Turkse provincie Kars, bij de Russische grens, is de vulkaan Sutlubiyan gaan werken. Het is de eerste vulkaanuitbarsting in Turkije sedert de vijftiende eeuw. Er is, voor zover bekend, geen ernstige schade aangericht

Gistermiddag werd de heer S. Verwey, hoofdopzichter van de Veterinaire Dienst in verband met zijn dertigjarig jubileum gehuldigd. De heer Verwey zal thans van een welverdiend pensioen gaan genieten. Op bovenstaande foto v.l.n.r.: mevr. Verwey, de heer Verwey en gedeputeerde Rosario, die de jubilaris toesprak. Voor meer biezonderheden hierover verwijzen wij naar pagina zeven.

Drs. J. de Palm op persconferentie:

Toezicht op de Curacaose bursalen wordt gedecentraliseerd

Verantwoorde opvulling tussen arbeidersstand en intellectuele bovenlaag nagestreefd

De circa 80 Curaçaose beursstudenten die in augustus op Schiphol in Nederland zullen aankomen, zullen worden opgevangen door het nieuwe „Centraal Bureau Toezicht Curaçaose Beursalen" dat op de eerste van die maand onder leiding van de heer Jules de Palm en de heer J. van Toorn (oud-eilandsraad secretaris) in functie zal treden. De „nieuwkomers" zullen gezamenlijk worden ontvangen, en na enkele uren gezellig samenzijn afreizen met de mentor die voor hun is aangewezen in de gemeente waar zij zullen wonen en studeren. Het werk van dit bureau, dat vroeger geheel verzorgd werd door de koninklijke vereniging „Oost en West", zal voornamelijk decentralisatie betekenen, zei vanmorgen de heer de Palm op een persconferentie in Den Haag.

Totdusver diende „Oost en West" de circa 700 Antilliaanse studerenden in Nederland met een staf van 10 gedelegeerden.

De 350 Curaçaose studenten zullen vanaf augustus vallen onder het toezicht van het nieuwe bureau, dat het beursgeld — ca. N 3000.— per jaar — zal overdragen aan mentors in de diverse Nederlandse gemeenten. Deze personen geselecteerd onder leraren, overheidsfunctionarissen e.d., zullen er op toezien dat de studerenden goed worden gehuisvest, gezien hun leeftijd voldoende leiding krijgen en het overige dat voor vruchtbare studie noodzakelijk is, niet zullen ontberen. Gezien de grote spreiding van de studerenden over geheel Nederland is het een moeilijke opgave geweest zich van deze „pleegouders" te verzekeren, aldus de heer de Palm vanmorgen. Doch met grote medewerking van gemeentelijke overheden in de diverse plaatsen is de organisatie althans voor het begin geheel gelukt.

Zoals bekend, bestaan er op de Antillen vier verschillende beurzen, nl. beurzen uitgegeven door de Regering, door het Koninkrijk, Aruba en Curaçao.

Krachtens een recent eilandelijk besluit van Curaçao, staan de ouders hun kind af aan het eilandgebied. Naar rede van de financiële draagkracht worden dan de beursfondsen naderhand verhaald op de ouders. De bursalen verbinden zich voor vijf jaar na hun opleiding aan Curaçao, met dien verstande, dat niet allen naar de overheidsorganisaties afvloeien, doch dat zij hun krachten gedurende die periode ten nutte van de Curaçaose gemeenschap zullen aanwenden. De regering zal daarvoor zoveel mogelijk bijstand verlenen.

Uiteraard, aldus de heer De Palm, is de keuze van de studievakken hierbij van doorslaggevend belang. Aangezien het middelbaar onderwijs op Curaçao (met uitzondering van gymnasiale opleiding) voldoende verzorgd is (er zijn drie H.B.S.-en, die een groot deel absorberen van de 55 pct. die voor onderwijs op de begroting wordt uitgetrokken), komt dit onderwijs buiten de beurzen te staan.

De nadruk wordt gelegd op de middenstandsvakkennis van de artsen tot banketbakkers, teneinde een verantwoorde opvulling te krijgen tussen de arbeidersstand en de intellektuele bovenlaag, die voor het kleine gebied in de diverse sektoren spoedig verzadigd is.

Getracht wordt de bursalen over zoveel mogelijk kleinere gemeenten te verspreiden, teneinde de aanpassing en de deelname aan het Nederlandse leven zo geleidelijk en zo spoedig mogelijk te laten geschieden. Voor het echter ook noodzakelijke onderlinge kontakt zal zoveel mogelijk worden voorzien in de vorm van reünies en in het verband van de V.A.S.I.N. (Verenigig van Antilliaanse Studerenden In Nederland, onder leiding van Frank Martinus Arion, zoals bekend een vaste medewerking van de „**Amigoe**").

♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Verdere reorganisatie van Braziliaans kabinet

De reoganisatie van het Braziliaanse kabinet, die de vorige week aanving met de vervanging van Lucio Meira door admiraal Amaral Peixoto als minister van transport, is gisteren voortgezet met de benoeming van Armando Falca tot minister van justitie.

Sebastiao Paes de Almeida, voormalig president van de bank van Brazilie, die Lucas Lopes voorlopig verving als minister van financien, is thans definitief als zodanig benoemd, terwijl Mauricio Bicalho president van de bank van Brazilie wordt.

Voorts wordt vernomen, dat het parlementslid Horacio Lafer benoemd zal worden tot minister van buitenlandse zaken in de plaats van Negrao de Lima, die ambassadeur te Lissabon wordt. De Lima heeft zijn vervanging door Lafer overigens practisch bevestigd tegenover verslaggevers

Eisenhower op persconferentie

NIXON kwijt zich goed van zijn taak in Rusland

„Geen waarachtige vrede als niet alle volkeren vrij zijn"

Volgens president Eisenhower heeft vice-president Nixon zich tot dusver uitstekend van zijn missie in de SovjetUnie gekweten. Nochtans wilde Eisenhower hieruit geen overijlde gevolgtrekking maken over een vermindering van de spanning tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten.

Eisenhower toonde zich zeer gereserveerd over een eventueel bezoek van Chroesjtsjef aan de Verenigde Staten. Hij zei, dat de persberichten hieromtrent slechts gissingen zijn, die periodiek na verloop van tijd in de pers verschijnen. Eisenhower sloot formeel elk verband tussen het bezoek van Nixon aan Moskou en een eventuele uitnodiging aan de Russische premier om een bezoek aan de Verenigde Staten te brengen, uit. Nixon, zo verklaarde het Amerikaanse staatshoofd met klem, heeft geen enkele machtiging om aan Chroesjtsjef een uitnodiging van deze aard te doen. De enige taak van de Amerikaanse vice-president is zijn oor aandachtig te luisteren te leggen voor hetgeen zijn Russische gastheren te vertellen en de resultaten van zijn waarnemingen aan het Witte Huis mede te delen.

Over de „week der geketende naties", die een schaduw heeft geworpen op het eerste overleg tussen Nixon en Chroesjtsjef, merkte Eisenhower op, dat hem het onvervreemdbare recht toekomt om een lans te breken voor deze naties. Sinds 1952, aldus Eisenhower, heeft hij niet nagelaten te betogen, dat de Verenigde Staten niet geloven in het bestaan van een waarachtige vrede, zolang niet alle landen in staat zijn gesteld zich een bestuur van hun keuze te verwerven.

De president weigerde kommentaar te leveren op het feit, dat de „United States Steel" gisteren melding maakte van gunstiger bedrijfsresultaten en dat, terwijl twee weken geleden de arbeiders in de staalindustrie het werk neerlegden om hun looneisen kracht bij te zetten. Eisenhower verklaarde, dat hij zich over deze zaak niet kan uitlaten, terwijl de onderhandelingen tussen de werkgevers en de vakbonden nog gaande zijn.

Hij herhaalde zijn standpunt, dat een eventuele regeling van het geschil geen inflationistische uitwerking moet hebben en gevonden moet worden buiten alle regeringsdruk.

Eisenhower werd verzocht zijn mening te geven over de recente verklaring van de Amerikaanse minister van defensie, dat de Sovjet-Unie over een twaalftal operationele interkontinentale raketten beschikt, alsmede over de uitlating van generaal Bernard Schrieber, dat de Verenigde Staten hun eerste interkontinentale ballistische raket niet vóór september voor operationeel gebruik gereed kunnen hebben.

Eisenhower herhaalde, dat de Verenigde Staten beschikken over verdedigingsmiddelen, die een doelmatig tegenwicht vormen voor het militaire potentieel van de Sovjet-Unie in de periode, die het tijdperk van de luchtmacht scheidt van dat der raketten met grote reikwijdte. Vervolgens bracht Eisenhower in herinnering, dat de Amerikaanse luchtmacht dinsdag met succes een raket van het type „Atlas", die alle kenmerken heeft van een operationele interkontinentale ballistische raket, heeft afgeschoten. Eisenhower wees er verder op, dat de achterstand van de Verenigde Staten op dit gebied verklaard kan worden door het feit, dat zij zich later dan de Sovjet-Unie op dit probleem hadden toegelegd. Hij merkte op, dat de vorderingen, die [illegible] op dit gebied door de Amerikaanse technici zijn gemaakt, zeer bemoedigend zijn

Rechter gelast hoofdbestuur algemene ledenvergadering bijeen te roepen

Hedenmorgen [illegible] uur werd uitspraak gedaan in het kort geding dat aanhangig gemaakt is door een aantal K.V.P.-leden tegen het hoofdbestuur van deze partij. De publieke belangstelling voor deze zaak was niet uitermate groot.

Het hoofdbestuur van de K.V.P. werd gelast binnen acht dagen bijeen te komen om binnen dertig dagen een algemene ledenvergadering bijeen te roepen, waarop de door de bedoelde leden ingediende motie besproken en in stemming gebracht zal worden. Indien het hoofdbestuur in gebreke zou blijven, dan kunnen bedoelde leden zelf een vergadering bijeen roepen op de wijze en in termijnen, zoals vastgelegd in de statuten, om een voorzitter te kiezen.

Na de uitspraak deelde mr J. Hage mede, dat appèl is aangetekend tegen dit vonnis. Zoals bekend, was mr J. Hage pleiter voor mr I. C. Debrot.

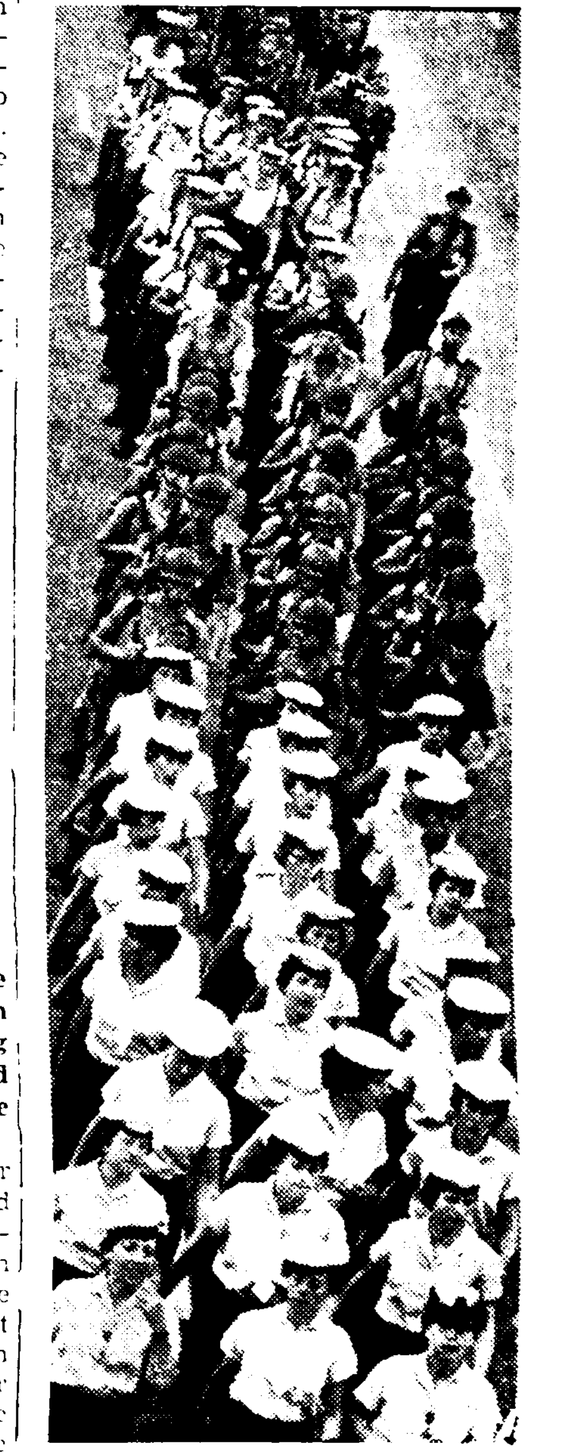
Voor de uitspraak deelde de president van het kort geding mede, dat de zaak van mr I. C. Debrot gevoegd is in het eerder aanhangig gemaakte kort geding.

De naam van mr I. C. Debrot kwam immers niet voor bij het hoofdbestuur.

Binnen twee dagen op de been

Het amerikaanse leger heeft lange tijd een studie gemaakt van een van de meest kwetsbare onderdelen van het leger: de beenderen. Vooral bij de grondstrijdkrachten zag men er op de duur geen been meer in omdat zestig procent van de verwondingen bij gevechten uit gebroken benen bestaat. Men heeft nu een preparaat samengesteld waarbij men met plastic-lijm gebroken beenderen [illegible]. Binnen twee dagen is men met dit nieuwe systeem weer op de been.

****

Deelnemers van de Vierdaagse trekken over de Waalbrug.

****

Standbeeld van Willem de Zwijger onthuld

Onder grote belangstelling van het publiek [illegible] morgen aan het Wa[illegible] het monument van Willem de Zwijger onthuld. Vele kerkelijke en burgerlijke autoriteiten en hoogwaardigheidsbekleders van de Koninklijke Marine woonden de korte maar indrukwekkende plechtigheid bij.

De heer R. A. C. Henriquez, voorzitter van de Sociedad Bolivariana [illegible] het woord. Spreker [illegible] dat na de onthulling van de standbeelden van Simon Bolivar en Luis Brion (respectievelijk in 1947 en 1956) thans het monument van Willem de Zwijger door de Sociedad Bolivariana aan het eilandgebied Curaçao kan worden overgedragen. De heer Henriquez bracht dank uit voor de ondervonden medewerking en in dit verband noemde hij in het bizonder het comite, dat met de werkzaamheden was belast, de landsregering, het bestuurscollege, het [illegible] Openbare Werken, de Shell Curacao N.V., de Combinatie Pletterij Nederhorst en de persoon van Simon Cat Winkel.

De heer Henriquez nodigde gouverneur Speckenbrink hierna uit het woord te voeren. De gouverneur [illegible] in zijn speech de figuur van Willem de Zwijger als [illegible] exponent van verdraagzaamheid in een woelige periode en als de grote voorvader van ons [illegible] vorstenhuis. Namens de regering bracht gouverneur [illegible] dank uit aan de Sociedad Bolivariana. De landvoogd [illegible] ook in het Spaans tot de [illegible]. Hierna ging de gouverneur over tot de onthulling van het monument.

Na de onthulling vond de overdracht aan het eilandgebied Curaçao plaats. Het eilandsbestuur was vertegenwoordigd door de waarnemend gezaghebber, de heer W. G. de Haseth, die in het Nederlands en in het Spaans de genodigden toesprak.

Onder begeleiding van de marinierskapel, die voor de muzikale omlijsting zorg droeg, had de kranslegging plaats. Kransen werden gelegd namens de regering van de Nederlandse Antillen het bestuur van het eilandgebied Curaçao, het Venezolaans consulaat, de Shell Curaçao N.V., het Algemeen Nederlands Verbond (afd. Curaçao), de K.L.M., de O.G.E.M., S.E.L. Maduro and Sons, de K.N.S.M., Maduro and Curiels Bank N.V., „Onze Vloot" (afd. Curaçao), „Oost en West (afd. Nederlandse Antillen en de Sociedad Bolivariana.

Met het spelen van de twee eerste strofen van het Venezolaanse volkslied, het Nos Tera en het Wilhelmus kwam het einde van deze plechtigheid.

Lijst gevonden voorwerpen

Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 20 tot en met 26 juli 1959. [illegible] 1 sleutelring waaraan 6 [illegible] sleutels en plastic [illegible] met foto; 1 herenzonnehoed met [illegible]; 1 pakje [illegible] 3 [illegible] aan touw[illegible]; 1 [illegible] armband met [illegible]; 1 [illegible] broche waaraan 2 [illegible]; 1 autosleutel, merk „[illegible]" nr FP 711 aan ro[illegible]; 1 [illegible] 10 bij Landsloterij trekking 20-7-'59; 1 bruin lederen portemonnaie, inh.: geidsbedrag en enige papieren; 1 sleutelring, waaraan 3 sleutels, waaronder 1 genummerd 3676 en 1 nagelknipper.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie kamer 5-A.

GEBOREN:

FERRY

J. F. de Goey
Th. Ch. de Goey-van Eijkelenburg

Frank, Angela, Leo, Jos, Jeanneke, Mieke, Hanneke, Cora

Tijd. adres: St. Elisabethgasthuis

Heropening Societeit P.S.V.

Zaterdag as. zal om half negen de heropening plaats vinden van de Sociëteit van de Politie Sport Vereniging. De sociëteit heeft onderdak gevonden in het Quarantainegebouw op Mundo Nobo.

Dansavond Mariniers-kazerne Suffisant

De traditionele dansavond in de marinierskazerne „Suffisant" heeft plaats op zaterdag 1 augustus. Muzikale medewerking voor deze avond wordt verleend door „Suffisant Combo" en de steelband „Wilberts Steelband Orchestra" („Hell's Gate Heroes"). Het dansfeest vangt aan om kwart over acht. De toegangskaarten zijn verkrijgbaar bij het Bureau O.S en O. van de marinierskazerne „Suffisant".

Verloting huis Societeit „De Gezelligheid" uitgesteld

Zoals elders in dit blad bekend gemaakt, is de verloting van het huis van de Sociëteit „De Gezelligheid" uitgesteld tot 15 september 1959. Naar wij vernomen hebben, heeft dit plaats gevonden in verband met het feit, dat het bestuur van de sociëteit op het laatste ogenblik van enige wederverkopers een hoeveelheid loten heeft terug gekregen.

Ofschoon het grootste deel der loten al verkocht is, heeft het bestuur gemeend goed te doen, uitstel van de verloting aan te vragen, teneinde aan de ene kant eenieder alsnog in de gelegenheid te stellen een lot te kopen en aan de andere kant de mogelijkheid, dat de Sociëteit het huis zou kunnen winnen, zoveel mogelijk uit te schakelen.

De regering heeft bij wijze van grote uitzondering toegestemd om de verloting uit te stellen tot 15 september 1959 onder aantekening, dat verder uitstel niet verleend zal worden.

Het Gezelligheid-huis wordt dus nu **definitief** verloot op 15 september 1959.

Het huis is nu op alle zaterdagen en zondagen van 17 tot 19 uur te bezichtigen, alwaar ook loten gekocht kunnen worden. Verder kunnen ook loten gekocht worden bij Foto Fischer en op de klub.

Eenieder wordt aangeraden tijdig zijn lot te kopen, teneinde niet teleurgesteld te worden.

Excursiegangers attentie!

Het bestuur van J.P.F. verzoekt ons mee te delen, dat de excursiegangers naar Suriname zondagmorgen uiterlijk om acht uur des morgens op de Albert Plesman luchthaven aanwezig moeten zijn.

Los Millionarios naar Aruba

De tafeltennisvereniging „Los Millionarios, clubkampioen van Curaçao zal het komend weekend enkele wedstrijden op Aruba spelen tegen Bavaria, kampioen van Aruba.

De spelers van Los Millionarios, die naar Aruba zullen vertrekken, zijn Bakhuis, Vlieg en Clarenda. Als reserve maakt R. Bouman de reis mee.

Padvindersmars door de stad

Als inleiding op de actie een „Heitje voor een karweitje" wordt vrijdagmiddag door de Padvinders een mars georganiseerd door de stad. De drumband van de Padvinders verleent daarbij zijn medewerking. De route die gevolgd wordt is als volgt: start: Wilhelminaplein, Pietermaai, Theaterstraat, De Ruyterkade, Handelskade, Koningin Emmabrug, Brionplein, Breedestraat(O), Roode Weg naar Mundo Nobo, alwaar de mars ontbonden zal worden.

De start vindt plaats om half vijf.

Amsterdamse Beurs

Hoewel de affaire voor de aandelen Kon. Olie vandaag geringer was dan die van de beide vorige dagen was de stemming voor dit fonds wederom vast niettegenstaande winstnemingen. Unilevers en Philips noteerden een paar punten lager doch AKU verloor circa zes punten. KLM waarden bleven vrijwel onveranderd. Scheepvaarten lagen gemakkelijk en van de Cultures werd Deli aangeboden. Staatsfondsen waren vast.

Kon Olie 168.90
Unilever 581 1/4
Philips 658
Philips pref 254 1/2
AKU 365 5 8
Scheepvaartunie 134
KNSM 158 1/4
KPM 121
Ned Handelmij 254
Nat Handelsbank 151 3/4
HVA 150 3/4
Amsterdam Rubber 93
Deli Mij 179.95
3 pct Nederl '47 93 1/8
HAL 157 3/4
Walvisvaart 116 1/2
A'damse Bank 334
HBU cert 253
Billiton 2e 275
Overz Gas 253
Borsumij 70 1/4
Lindetevens 135
Rotterd Bank 309
Curacaose Hmij 179
WM Muller 316
KLM 134
Hoogovens 561
Nievelt Goudriaan 125 1/2
Excelsior 130 1/2
Ant Brouwerij 225
Rott Lloyd 137 1/2
Stokvis RS 177
Lening Ned Ant 100
Bank Ned gem 3 1/2 pct '58 59 99 3/4
Bank Ned gem 6 pct 1957 111
Bank Ned gem 5 1/4 pct 1958 104
4 1/4 pct Nederl 1959 98 1 16
ANP - CBS Beursindices
Intern Concerns 439.33
Industrie 218.78
Scheepvaart 153.24
Banken 190.28
Indon. Fondsen 128.46
Algemeen 303.17

BEURS NEW YORK

De handel op de New-Yorkse effectenbeurs werd gistermorgen gekenmerkt door de aanhoudend vaste stemming voor Oliefondsen en een scherpe reactie voor aluminiumfondsen. De overwegend vaste stemming werd in de hand gewerkt door de gunstige bedryfsresultaten welke geleidelyke bekend worden gemaakt. Aluminiumfondsen waren scherp in reactie op het bericht dat het stakingsgevaar in de Aluminiumindustrie voorlopig is afgewend. In de namiddag bleef de stemming vast en stegen de koersgemiddelden tot nieuwe hoogtepunten.

Vooral Oliefondsen onder leiding van Shell Oil waren vast. De markt sloot zeer pryshoudend. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1216, waarvan hoger 519, lager 494 en onveranderd 203. De aandelenomzet bedroeg 3.460.000 en de obligatieomzet dlrs 6.230.000. De koersen waren:

American Tel and Tel 79 7 8
Anaconda Copper 63 7 8
Bethlehem Steel 57 1/8
Dupont de Nemours 269
General Electric 81 1/4
General Motors 57 1/8
International Tel and Tel 38 1/4
Roijal Dutch 44 3 4
Shell Oil 80 3 8
Standard Oil of New Jerseij 55
U S Steel 104 1/2
Canadian pacific 29 5/8
International Nickel 104 3/8
Roijal Dutch Am. Shares 72 3/4 b.
KLM 36
Aluminium Co. 112
Dow Jones 673,18.

AGENDA

VANDAAG:
Cinelandia 7.00 en 9.00:
„Under fire" in het engels met spaanse tekst.

Roxy 7.00 en 9.00:
„Seven thunders" (in het engels met spaanse tekst).

West-End 7.00 en 9.00:
„Run Silent, Run Deep" (Colosos del mar).

Caribe 8.00:
„Piloot Quax in Afrika".

Royal 8.00:
„Robo en la noche" (Operazione notti).

Cine-truck:
Voorstelling op Tera Cora.

MORGEN:
Cinelandia 7.00 en 9.00:
„Rio Bravo".

Roxy 7.00 en 9.00:
„The remarcable mr. Pennypacker".

West-End 7.00 en 9.00:
„Run Silent, Run Deep" (Colosos del mar).

Cine-truck:
Voorstelling op San Nicolaas.

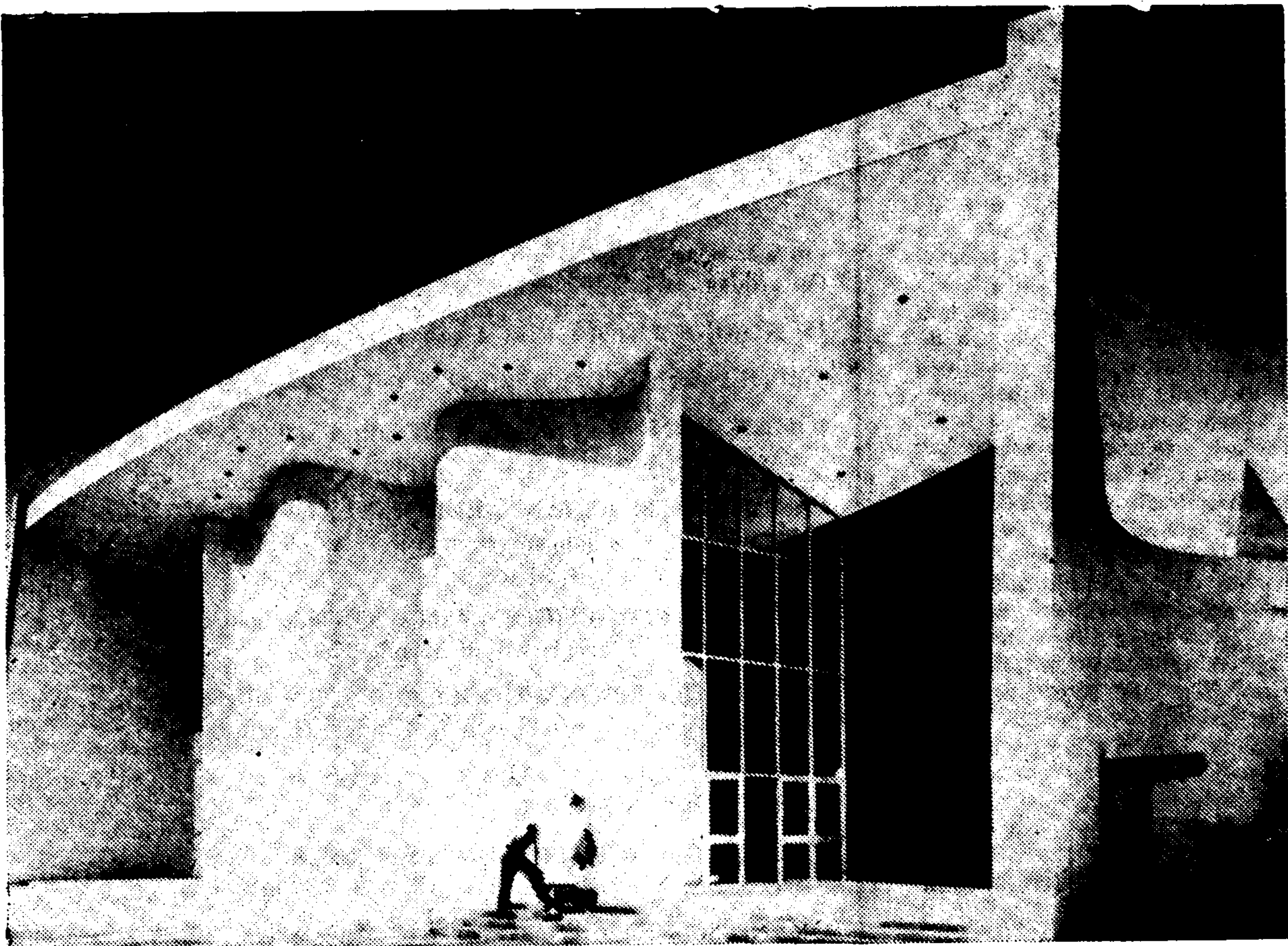
J.P.F. 20.30 uur:
Bingodrive olv. de Clubcommissie.

EMMASTAD

Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 — 23.30 tel 2307
J. Roos 23.30 — 07.00 " 320
b.g.g. " 2400
Afdeling Personeel
C. G. de Haas, Generaalsweg 33,
Voormalig Amerikanenkamp „ 0-43159
B.g.g. nadere inl. „ 2400
Materialen
A. de Jong " 4234
CSM-Rederij-Scheepsagentschappen
N. Schermer " 3354

Theater Asiento
„The lady takes a flyer".
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Afscheidsborrel
In verband met het a.s. vertrek van de heer W. J. N. v.d. Elsen zal hem op 31 juli 1959 te 17.30 uur een afscheidsborrel worden aangeboden in de tuin van Sociëteit Asiento. Belangstellenden zijn van harte welkom.

In opvallende te genstelling tot de oudere gebouwen van Oberlin Colle ge staat het moderne auditorium, dat aan de meest moderne akoestische eisen voldoet. (foto U.S.I.S.)

Oberlin College, eerbiedwaardige inrichting van hoge standing

Honderd zeven en twintig jaar geleden verlieten twee straatarme zendelingen een klein grensstadje in Ohio, dat door hen als hopeloos overgeleverd aan de boosheid werd beschouwd, teneinde „te trachten een gemeenschap te vinden waar het kwade geen kans zou krijgen zich voor te doen. Het middelpunt van hun werkzaamheden zou een college moeten zijn „tot opleiding van leraren voor de uitgestrekte en meest verlaten gebieden van het Westen".

Dank zij veel energie en optimisme konden John Shipherd en Philo Stewart een jaar later de poorten van hun school, -Oberlin- openen. In de tussentijd was Shipherd naar Nieuw Engeland teruggekeerd en had hij daar financiele hulp en grote stukken land van milde gevers in New Haven bij elkaar gebedeld.

In het begin van het academische jaar 1958-1959 vierde Oberlin College zijn honderd vijfentwintigste geboortedag. Ofschoon geen van de sprekers bij gelegenheid van de daarmede gepaard gaande feestelijkheden beweerde dat het kwaad zich hetzij op het college of in de stad die daaromheen is gegroeid niet voordeed, was ieder in staat genoeg feiten te noemen, waarom Oberlin geprezen behoorde te worden.

Oberlin was het eerste college in de Verenigde Staten waar „Coeducatie werd toegepast: de eerste inrichting die vrouwen toeliet tot het normale onderwijsprogramma en haar de graad van „bachelor" toekende, en een van de eerste inrichtingen die het voor studenten mogelijk maakte hun universitaire opleiding zelf te verdienen. Een van de eerste inrichtingen ook die de discriminatie op grond van ras, kleur of geloof uitsloot. Oberlin nam aktief deel aan de abolitionistische beweging tot vrijdom der slaven vóór de Burgeroorlog.

De afdeling „liberal arts" is van een corps van 44 studenten en 10 leraren uitgegroeid tot ruim 2000 studenten uit alle staten van de Unie en uit 34 vreemde landen en een faculteit van 250 professoren.

Engele grote universiteitsbibliotheken bezitten meer dan een miljoen delen, doch Oberlin's bibliotheek is met haar ruim een half miljoen boeken op één na de grootte college-bibliotheek in de Verenigde Staten. Het bij het college behorend museum bezit een ongewoon rijke collectieve voor zulk een betrekkelijk klein instituut, varierend van Vlaamse en Italiaanse primitieven tot Renoir, Picasso, Klee en andere modernen.

Het „dichte woud" van 1832, ongeveer 56 kilometer ten zuidwesten van de stad Cleveland, waarin het college gebouwd werd, heeft nu plaats gemaakt voor een groot dorpsplein, aan drie zijden afgezet door academische gebouwen en aan de vierde door het museum en openbare gebouwen van het stadje Oberlin.

Oberlin College is een biezondere neutrale school dat door particulieren wordt gesteund. Zij omvat een „College of Arts and Sciences", het Conservatorium en een Hogere „Theologische School.

Het college geniet een benijde reputatie in de academische wereld. Het behoort tot de acht beste colleges van de Verenigde Staten.

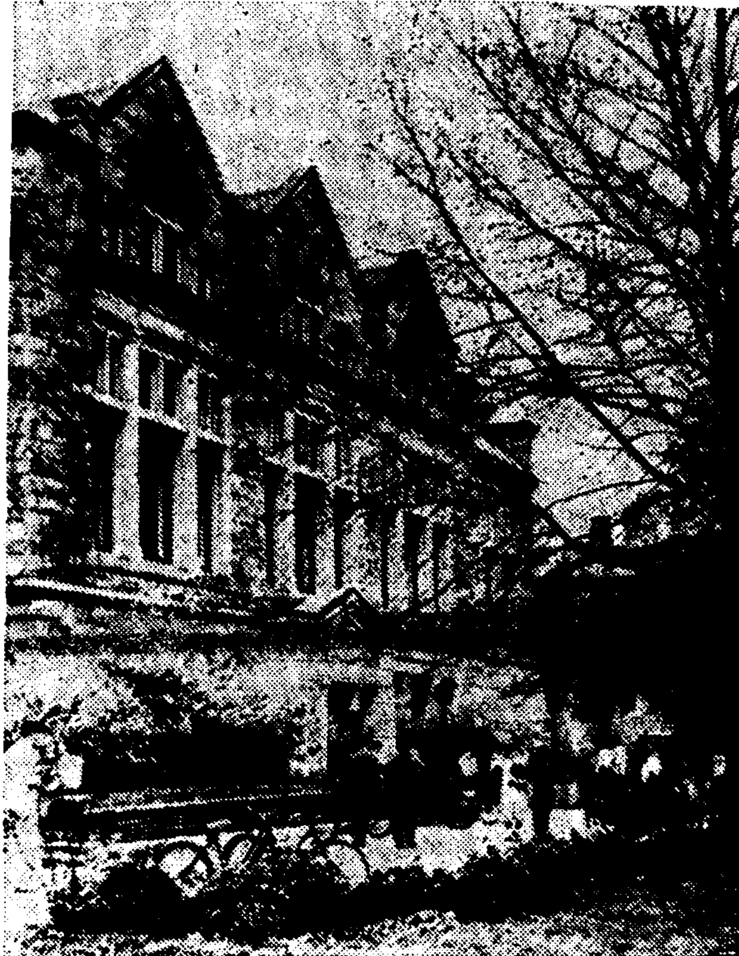
Het conservatorium staat even hoog aangeschreven in muziekkringen als het college in academische kringen. Oberlin heeft beroepsspelers voortgebracht voor alle grote symphonieorkesten van het land, alsook uitvoerende kunstenaars en muziekleraren. Het 250 leden tellend koor is een van de oudste en bekendste van het land.

Bij de aanvang van het huidige academisch jaar is Oberlin begonnen met een plan, waarvoor de grondslagen reeds lang waren gelegd, doch waarvan de verwerkelijking verschillende jaren op zich liet wachten. Ongeveer 100 studenten van Oberlin's conservatorium brengen hun eerste jaar door aan het Mozartium te Salzburg. Ofschoon vele studenten aan amerikaanse universiteiten en colleges hun „junior year" aan buitenlandse universiteiten doorbrengen, is het feit dat een gehele klas van een beroepsschool voor muziek dit doet, uitzonderlijk aan de school voor theologie doceren leraren van zes verschillende godsdienstige denominaties. Om de vier jaar heeft in Oberlin een gebeurtenis plaats die in het gehele land belangstelling trekt, wanneer het college een „Politieke Conventie" houdt. Het studentenkorps beslist vooraf of het een democratische dan wel een republikeinse Conventie zal zijn. De volgende etap is het benoemen van een Commissie voor Resoluties, vijf maanden vóór de namaak-conventie. En tenslotte komt de conventie zelf, gelijk een schrijver opmerkte „volledig, met al de kleur, de poeha en het pandemoneum van de werkelijke conventies".

De eerste poging om de praktische politiek na te bootsen geschiedde in 1860 toen de conventie profetisch genoeg Abraham Lincoln benoemde tot eerstvolgende president van de Verenigde Staten. De Oberlin studenten hebben in de daarop volgende jaren bijna even dikwijls mis als goed geraden naar de candidaat voor het presidentschap en, wat belangrijker is: zij kregen blijvende belangstelling voor de politiek door actieve deelname aan deze nagemaakte conventies.

Gelijk de meeste uit particuliere middelen bekostigde studieinrichtingen in de Verenigde Staten is Oberlin College nu op zoek naar nieuwe fondsen voor uitbreiding en voor verhoging van de salarissen van het docentenkorps. Ofschoon het college op het eind van de vorige eeuw een zeer grote gift heeft ontvangen waaruit het steeds grote voordelen heeft gehad, zijn de financiele lasten zeer zwaar, omdat ongeveer een derde deel van de studenten op beurzen studeren.

Toch is Oberlin vandaag aan de dag in een betere positie dan in 1834, aan het eind van het eerste jaar toen de President van de Raad van Regenten schreef: „Met deze ene uitzondering, dat wij geen geld hebben, verkeert de gehele onderneming in een staat van blakende welstand."

De bibliotheek van Oberlin College bevat meer dan een half miljoen delen en is op een na de grootste college-bibliotheek van de Verenigde Staten. (foto U.S.I.S.)

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

26—45. — Bij het zien van de ongure gezichten van de bemanning van de Drakar zou Axe het liefst rechtsomkeert gemaakt hebben. Maar hij begrijpt, dat hij daar weinig mee opschiet. Gemelijk klautert hij langs de lijn, die men hem toegooit aan boord en terwijl enkele der opvarenden de roeiboot zorgvuldig vastbinden, brengt men hem voor de grote vierkante kerel, die de aanvoerder van de troep is. De zwarte Piraat, denkt Axe geschrokken, zodra hij diens gitzwarte kort baard en haardos ziet. Hij twijfelt er geen moment meer aan, dat dit een bende zeeschuimers is.

„Schuit vergaan?" gromt de hoofdman, onverschillig op de eenvoudige Axe neerkijkend. „Enige overlevende?"

Axe krijgt geen gelegenheid hierop antwoord te geven, want op dezelfde koude toon vervolgt de aanvoerder: „Schip gezien? Drakar? Hé, geef antwoord."

Zwijgend schudt Axe het hoofd en haalt de schouders op. Hij begrijpt, dat deze vragen op Kells Drakar doelen en hij wacht zich wel iets te zeggen, wat Kells aanwezigheid of vaarrichting zou verraden.

„Als ik me niet vergis, ben ik in handen gevallen van de Zwarte Piraat", merkt hij op, „en dat betekent dus, dat ik gevangen ben."

De zwartharige aanvoerder kijkt snel om zich heen en begint dan te grijnzen. Dan geeft hij zijn mannen een teken Axe te binden en terwijl deze weggevoerd wordt naar het voordek, klinkt de koude stem van de aanvoerder: „Recht vooruit. Voor de avond hebben we dat schip."

En terwijl Axe met een zucht van wanhoop op het zongeblakerde voordek plaats neemt en zich afvraagt wat er van Kells schip en van Winonah moet worden, glijdt ver naar het westen een kleine Drakar, onbewust van de gevaren, die het te wachten staan, over de kalme zee op weg naar Noorwegen. En de forse man, die het roer hanteert, is niemand anders dan Eric de Noorman.

Lagere wijdingen voor kosters?

De lagere wijdingen voor kosters en een verheffing in stand behoren volgens het K.N.P. tot de voornaamste eisen, welke het vijfde internationale kosters-congres, dat onlangs te Wenen gehouden is, heeft geformuleerd.

In de zittingen werd er de nadruk op gelegd, dat het er eerst en vooral om gaat de waardering voor het beroep van koster te doen toenemen. De koster, zo werd naar voren gebracht, vervult tegenwoordig praktisch alle functies, welke overeenkomen met de lagere wijdingen. Daarom behoort hij die ook te ontvangen, zonder dat hem evenwel de plicht wordt opgelegd priester te worden. Ten tweede, zo werd vastgesteld, dient het beroep van koster op een financieel gezonde basis te worden gebracht. Het eigenlijke werk van de koster zou kunnen worden aangevuld met andere arbeid als godsdienstonderschat of werken aan de parochie-administratie. Dit brengt mede, dat de opleiding tot koster ook georganiseerd dient te worden.

Onderzoek naar „schandaal bij Amerikaanse hulp aan Vietnam"

De commissie van buitenlandse zaken van de Amerikaanse senaat zal een onderzoek instellen naar het door bladen van het Scrips-Howard-concern gemelde "schandaal" bij het beheer van de Amerikaanse hulp aan Vietnam.

Senator Fulbright voorzitter van de commissie, heeft woensdag in Washington bekendgemaakt dat een vertegenwoordiger van de organisatie die belast is met de verdeling der Amerikaanse hulp, en de schrijver van de krantenartikelen de volgende week voor de commissie zullen verschijnen.

De directeur van de administratie voor de Amerikaanse hulp, aan het buitenland, riddleberger, heft inmiddels in een brief aan Fulbright de beschuldigingen in de krantenartikelen van de hand gewezen. Hij beschulidgde de schrijver, Colegrove, van "sensatiezucht".

Aanval op Russische Royalties

CONAN DOYLE Jr. eist vijfhonderd duizend dollar voor vertalingen

Adrian Conan Doyle, zoon van de bekende auteur van de Sherlock Holmes-verhalen, zal de volgende maand bij het Russisch hooggerechtshof een poging doen de royalties te krijgen voor de Russische vertalingen van de werken van zijn vader. Het gaat om een bedrag van 500.000 dollar (ongeveer 1,9 miljoen gulden).

Het stedelijk gerechtshof van Moskou heeft het verzoek van Conan Doyle Jr. vorig jaar november afgewezen, maar de president van dit hof heeft toegezegd, dat men niet voorshands behoeft aan te nemen, dat een beroep tegen dit vonnis bij het hooggerechtshof zou worden afgewezen.

Professor Harold Berman, een expert in Russisch recht van de universiteit van Harvard, gaat 14 augustus naar Moskou om de behandeling in beroep voor te bereiden. Hij hoopt op 17 augustus de zaak van Conan Doyle Jr. te kunnen bepleiten voor het hoge hof. Hij wil zich daarbij baseren op het artikel in het Russische wetboek, waarin onrechtmatige verrijking ten koste van het werk van iemand anders verboden wordt.

Het wordt een proefproces, waarbij ook veel andere westelijke auteurs, die al jarenlang vergeefs getracht hebben hun Russische royalties uitbetaald te krijgen volgens de internationale overeenkomst over het copyright belang hebben.

De Amerikaan Adlai Stevenson heeft deze aangelegenheid vorig jaar ook tijdens zijn bezoek aan Rusland, zonder succes, ter sprake gebracht.

De Russen hebben in het verleden af en toe wel royalties betaald, maar dat geschiedde dan bij wijze van gunst aan een hun welgevallige auteur.

Jonge aanhangers van Batista gearresteerd

De autoriteiten op Cuba hebben in de provincie Pinar-del-Rio 72 jongemannen aangehouden die zich kort voor de val van het regime van president Batista bij diens strijdkrachten hadden aangesloten om Fidel Castro en zijn revolutionairen te bestrijden, de arrestanten zijn beschuldigd van samenzwering tegen de revolutionaire regering.

Staatshulp aan biezondere scholen in Frankrijk uitgesteld

De Franse regering heeft het netelige probleem van de staatshulp aan godsdienstige scholen uitgesteld tot het najaar.

Premier Debre heeft in de nationale vergadering gezegd, dat Frankrijk het enige land in Europa is, waar de schoolkwestie politieke verdeeldheid en nationale zwakte veroorzaakt.

Hij verklaarde dat de regering in november een wetsontwerp zal indienen, nadat een speciale commissie het vraagstuk heeft bestudeerd.

Erich Koch tekent beroep aan tegen doodvonnis

De vroegere nationaal-socialistische Gouwleider Erich Koch heeft beroep aangetekend tegen het vonnis van de Warschause rechtbank, die hem op 9 maart van dit jaar ter dood heeft veroordeeld.

De duitser Koch heeft bekend schuldig te zijn aan het doen terechtstellen van 400.000 mensen.

Indien het beroep wordt afgewezen, kan Koch de Poolse president nog om gratie verzoeken.

Vergadering Arubaanse handel

Particuliere vereniging voor vreemdelingenverkeer op ARUBA?

Oranjestad. — Tijdens de verleden week gehouden vergadering van de Vereniging voor Arubaanse Handel en industrie werd door een der gastsprekers gewezen op de voordelen verbonden aan een partikuliere vereniging voor vreemdelingenverkeer.

Onder meer werd over dezekwestie opgemerkt:

Toen ter gelegenheid van de officiele opening van dit hotel (Aruba Caribbean) door de heer de Woskin werd gesproken over een „Aruba dat nimmer zal zijn, als het was", bedoelde hij zeker niet, dat het panorama van Aruba veranderd is. De heer de Woskin bedoelde dat de verandering een ongrijpbare is. Aruba zal nimmer meer hetzelfde zijn omdat de toeristen „industrie" er een is, die verschilt van elke andere, omdat zij ingrijpt in alle gemeenschapsuitingen en op direkte of indirekte wijze het leven van ieder beinvloedt.

De toeristen-industrie is bij uitstek een gemeenschapsaangelegenheid.

Zo is het niet alleen op Aruba maar praktisch overal in de wereld. Zaken bedrijven, de burgerij, het gouvernement en ieder individueel is direkt betrokken bij de ontwikkeling van het vreemdelingenverkeer.

Zowel de verantwoordelijkheid voor als de voordelen van een toeristenindustrie verwezen zich in partikuliere ondernemingen, gemeenschapsorganisatie en alle takken van overheidsbemoeiing.

Indien wij willen dat het hotel en in het algemeen de ontwikkeling van de toeristenindustrie een succes wordt, moet iedereen helpen en is een gemeenschappelijke aktie van alle bevolkingsgroepen noodzakelijk.

Nu we dit schitterende hotel hebben aan onze even schitterende stranden en daarbij nog een traditioneel vriendelijke en muzikale bevolking van Aruba, hebben wij alle elementen om een toeristenindustrie zodanig op te bouwen, dat bezoekers zullen willen terugkeren naar Aruba en in de wetenschap dat zij hun vrienden een plezier daarmee doen, doorvertellen dat het de moeite waard is naar Aruba te gaan.

Maar dat kan gebeuren, als een ieder vast besloten is om samen te werken teneinde Aruba te doen uitgroeien en te doen blijven een waar vakantie-centrum.

Hotel gemeenschapsprojekt

Tot dusver was het hotel geen gemeenschapsprojekt. Dat heeft een historische achtergrond. Wilde men Aruba bekend doen worden in de wereld als een toeristencentrum, dan was het nodig om iets geweldigs, iets groots te ondernemen. Iets in eenvan grootte en met een risiko dat niet alleen door partikuliere, lokale zakenmensen en financiers kon worden gedaan. Daarom was het goed en verheugend, dat de vorm werd gekozen van een gemengde onderneming, waarin het gouvernement het nodige geld garandeerde voor de bouw van een uitzonderlijk mooi hotel.

Als we nu om ons heen zien, en we horen het commentaar van de eerste groepen bezoekers die hier logeerden, dan is het duidelijk, dat het gouvernement is geslaagd en dat het de juiste koers koos.

Men zou zich kunnen afvragen of dit enorme kapitaal ooit winstgevend zal zijn. Men zou daar zelfs aan kunnen twijfelen. Men kan zich ook voorstellen dat in de komende jaren een deel van dit enorme kapitaal zal moeten worden afgeschreven.. Maar dan nog was deze onderneming de moeite waard en was het geld wel besteed als een belegging in de welvaart van Aruba. Dit hotel is het begin van wat Aruba nodig heeft en het werd zeker niet te vroeg gebouwd.

Nu is het hotel klaar en komt er een nieuwe phase in de ontwikkeling. Aruba is niet tegen wil en dank, maar moet graag en volledig bereid zijn „anders te worden dan het ooit was". Indien wij willen slagen en zorgen voor extra inkomen en werkgelegenheid voor de jeugd, dan moeten wij, het zij herhaald, ons verenigen.

Wij zullen onze meningsverschillen houden, de verhitte debatten mogen voortgaan, we zullen onze sympathieën en afkeer behouden maar dan alleen in de politieke arena.

Dit hotel en de ontwikkeling van de toeristenindustrie dienen desnoods met geweld en voor eens en voor altijd uit de politieke sfeer te worden getrokken.

De overheid zal haar taak behouden. Zij zal zich blijven bezig houden met het propageren van Aruba in het uitenland, met het aantrekken van vervoersmaatschappijen en vele andere belangrijke zaken.

De toeristencommissie en het toeristenbureau als officiele instellingen die ook een zeer belangrijke aandeel hebben gehad in de ontwikkeling tot dusver, behouden eveneens hun specifieke taken.

Naast deze officiele instanties, moet er echter ook een partikuliere te komen. Een voor de propaganda voor het toerisme op Aruba zelf.

Een organisatie die een weerspiegeling dient te zijn van de verschillende en uiteenlopende belangen op Aruba en welke zich wil geven aan de taak van het samenbundelen van alle groeperingen met het doel om gezamenlijk van het toerisme een bron van voortdurend en rijk inkomen te maken.

Het hotel voert ons op de weg naar een nieuwe ontwikkeling. Aruba had reeds een kleine toeristenindustrie dank zij de grote en kleinere toeristenschepen, die onze haven aanlopen.

Aruba bezit een voortreffelijk winkelcentrum voor de toeristen. Er bestaat een kleine organisatie voor „sightseeing" tours, er zijn taxichauffeurs en anderen die zich bezig hielden met de toeristenindustrie. Elk van deze groepen houdt echter voornamelijk rekening met eigen belangen en in vele gevallen beschouwt men de ander als een onwelkome concurrent.

Verschuivingen

Nu het hotel er is, ziet men al een kleine verschuiving bij de gewoonten der toeristen.

Sommige winkeliers klagen, dat de toeristen, direct na aankomst op Aruba een huurauto nemen en naar het hotel vertrekken om zich niet meer in de stad te laten zien.

Anderen klagen, dat de winkels in het hotel unfaire concurrentie aandoen. De taxichauffeurs zijn niet tevreden en die van Sint Nicolaas en Oranjestad bestrijden elkaar. De toeristen klagen over hoge taxitarieven. Sommige winkeliers klagen over de „sightseeingtrips" die te lang zouden duren en op verkeerde tijden worden gehouden, waardoor er te weinig gelegenheid zou zijn voor winkelen.

De winkeliers in Sint Nicolaas voelen zich tekort gedaan en menen onvoldoende mee te profiteren..

Zo zijn er vele klachten.

Iedereen begrijpt dat wij in een overgangstijd leven en dat straks vele klachten komen te vervallen, als het hotel een stroom van „nieuwe" toeristen brengt.

Intussen blijven echter de problemen. Als men de klagers aanraadt zich met elkaar te verstaan, is het antwoord gewoonlijk negatief en ontstaat er nog groter verbittering.

De overheid zal hier geen oplossing kunnen brengen. De politieke organen, die met allerlei omstandigheden rekening moeten houden, zijn hiervoor niet de geëigende organen.

En toch komen die klachten van allemaal redelijke mensen. De oorzaak is dat men gewoonlijk slechts de eigen belangen ziet en niet het toerisme als een gemeenschapszaak ziet, als een plant, die wanneer zij maar genoeg water krijgt, straks vruchten afwerpt voor iedereen.

Daarom bestaat er behoefte aan een partikuliere Vereniging voor vreemdelingenverkeer, waarin allen die belang hebben bij het toeristenverkeer, zitting hebben welke gelegenheid biedt om gezamenlijk te zoeken naar wegen, die naar het gewenste doel leiden.

Zulk een vereniging zal de mensen tot elkaar brengen en zeer nuttig zijn om op Aruba de juiste sfeer te scheppen voor een bloeiende toeristenindustrie.

Naast het bundelen van krachten en het oplossen van problemen zal daar ook gelegenheid zijn om te zoeken naar wegen, om heel Aruba „touristenminded" te maken. Hierdoor zullen steeds meer mensen kunnen betrekken in deze „industrie" en velen de ogen openen voor de belangen welke voor Aruba en voor elk van haar bewoners op het spel staan.

Zelfs zal het nodig zijn de bevolking de schoonheid van eigen land te doen zien en in onze rijke toekomst te doen geloven.

De voorgestelde organisatie zal niet in concurrentie werken met de officiele instanties. Integendeel zij zal het werk van deze nuttige instellingen completeren.

Zij zal het aan de bevolking duidelijk maken dat het de moeite waard is om verschillen te vergeten en samen te werken aan een groot, welvaartbrengend gemeenschapsprojekt.

Een dergelijke organisatie dient zowel de werkgevers als de werknemers te omvatten, de grote zakenman en de chauffeur. Zij dient het belang van een ieder te dienen, en nimmer een groepsbelang.

Het dient een organisatie te zijn van mensen met fantasie en durf, nieuw van opzet en van mensen wier primaire verlangen het is de gemeenschap en niet zichzelf te dienen.

Het ligt mogelijk op de weg van de vereniging van handelaren op Aruba, als organisatie van vooruitstrevende mensen, die geloven in het partikulier initiatief, om ook hier baanbrekend werk te doen en de stoot te geven tot oprichting van een als hierboven geschetste organisatie.

Communisten vallen auto van aartsbisschop aan

Communisten hebben gisteren in Trivandrum, de hoofdstad van de Indische staat Kerala, de auto van de aartsbisschop, mgr. Gregorios Varghese, aangevallen en godsdienstoefeningen verstoord. De bisschop zat tijdens de aanval niet zelf in de wagen. De chauffeur die net een geestelijke naar een kerk had gebracht, werd gemolesteerd, zo heeft de secretaris van de aartsbisschop volgens Reuter bekendgemaakt. De aartsbisschop heeft onmiddelijk telegrammen gezonden aan de president van Indië en premier Nehroe, waarin hij om „gepast optreden" tegen de ordeverstoorders vraagt.

Kerala is de enige Indische staat waar de communisten aan het bewind zijn. De niet-communistische oppositie voert reeds enige weken een campagne om de regering ten val te brengen. De sterke christelijke minderheid in de staat speelt in die campagne een voorname rol.

Grote schade door overstromingen in Oostenrijk

De schade veroorzaakt door de overstromingen in Oostenrijk wordt door deskundigen geschat op enkele honderden miljoenen schilling.

Verscheidene bruggen zijn weggevaagd en andere ernstig beschadigd. De schade aan particuliere eigendommen, waaronder gebouwen en gewassen, is „reusachtig". Het herstel van wegen en spoorwegen ter lengte van honderden kilometers zal naar schatting enkele weken vergen.

De schade aangebracht door de enorme stortregens en overstromingen in Oostenrijk loopt in de miljoenen. Ook de inwoners van de vele bergdorpjes moesten hun bezittingen, terminste wat daar van over was, uit het water opvissen.

De Hongaarse minderheid in Roemenie

Proces bij CLUJ

In Cluj (Klausenburg) is een proces begonnen tegen zeven Hongaarse studenten, die worden verdacht van activiteit tegen de Roemeense staat, aldus verneemt U.P.I. in Wenen. Zij zouden een demonstratie hebben willen organiseren tegen het voornemen van de Roemeense regering de Hongaarse universiteiten van Cluj en andere steden met grote Hongaarse minderheden te laten opgaan in de Roemeense universiteiten. Kort geleden zouden drie hoogleraren van de universiteit van Cluj wegens „nationalistische opvattingen" zijn ontslagen. Volgende maand begint een proces tegen tien studenten die wegens hetzelfde vergrijp zijn gearresteerd, zo meldt U.P.I. De behandeling door Roemenië van de Magyaarse minderheid in Zevenburgen is al geruime tijd aanleiding tot spanningen tussen Boekarest en Boedapest.

Behalve het „Nederlands nieuws" van Polygoon, zal dit jaar ook het filmjournaal „Spiegel van Nederland" van Haghefilm mededingen in de internationale wedstrijd voor journaals tijdens het filmfestival te Venetië op 20 en 21 augustus. De journaals zullen zijn samengesteld uit onderwerpen, die in het jaar, voorafgaande aan het festival, in de wekelijkse journaals zijn verschenen.

Beide journaals worden — in een andere samenstelling — eveneens ingezonden naar het festival te Edinburgh, dat van 23 augustus tot 12 september wordt gehouden.

Gaat Duitsland geleide raketten vervaardigen?

De geallieerde opperbevelhebber in Europa heeft aan de raad van de westeuropese unie aanbevolen bepaalde wijzigingen in het verdrag aan te brengen om de duitse bondsrepubliek toe te staan geleide raketten van het type "Hawk" mede te vervaardigen, zo heeft de Engelse staatssecretaris van buitenlandse zaken, John Profumo, in het lagerhuis meegedeeld.

Het Labourlid Emmanuel Shinwell voormalig minister van landsverdediging, protesteerde tegen "deze eerste inbreuk" op de akkoorden van Parijs van 1954, die Duitsland de vervaardiging verbieden van de zgn. A.B.C.-wapens (atoom-, bacteriologische en chemische). "Hoelang nog zal het duren, voordat de opperbevelhebber ons aanbeveelt de bondsregering toe te staan atoomwapens te vervaardigen"? vroeg Shinwell.

De bewindsman antwoordde, dat de desbetreffende geleide raket een defensie-wapens is, dat in samenwerking door verschillende Westerse mogendheden wordt vervaardigd en in geen enkel verband staat met atoomwapens.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

22

Bletchley knikte instemmend. „U had de autoriteiten er van op de hoogte moeten stellen," zei hij.

„Dat heb ik dan ook gedaan, mijn waarde. Tot vervelens toe heb ik de politie er over lastig gevallen."

Hij schonk zijn glas nog eens vol.

„En wat heb ik met al m'n moeite bereikt? Ze waren beleefd, maar lieten me praten. In dit land zijn ze blind en doof. Er was immers geen sprake van een volgende oorlog met Duitsland. Er was vrede in Europa; onze betrekkingen met Duitsland waren uitstekend. Er bestond tussen ons toch alleen maar een natuurlijke harmonie in die tijd? Ik werd beschouwd als iemand, die bij z'n tijd ten achter stond, als oorlogs-maniak; een taaie, oude zeeman was ik! Wat had het voor zin om de mensen aan het verstand te brengen, dat de Duitsers bezig waren de sterkste luchtvloot van Europa te bouwen; dat ze maar niet zo'n beetje rondvlogen en het er goed van namen?"

Met een plotselinge heftigheid zei Majoor Bletchley: „En niemand geloofde het! Vervloekte stommelingen! Vrede in onze tijd! In-slaap-wiegerij! Wat een stel sufferds!"

Het gelaat van Haydock was (door ingehouden woede) nog roder dan gewoonlijk. „Een oorlogsophitser noemden ze me. Ik behoorde tot het soort, dat een gevaar was voor de vrede. Vrede! Ik, die wist waar het onze vrienden, de moffen, om te doen was. En, knoop het goed in je oren: ze zijn gewend hun voorbereidingen lang te voren te treffen. Ik was er van overtuigd, dat die mijnheer Hahn niet veel goeds in de zin had. Ik vertrouwde zijn buitenlandse werklui niet. Ik vertrouwde de manier niet, waarop hij z'n geld aan dit zaakje wegsmeet en ik bleef de politie er over lastig vallen."

„Dappere kerel," zei Bletchley waarderend.

„En ten langen leste," ging de Overste verder, „begonnen m'n woorden indruk te maken. We kregen hier een nieuwe chef-veldwachter, een oud-militair. En die was zo verstandig om naar me te luisteren. Zijn mensen begonnen rond te neuzen. Hahn heeft de plaat gepoetst, dat is vast en zeker. Kneep er handig tussen uit en was op een goede dag verdwenen. Met een machtiging tot huiszoeking doorzocht de politie dit huis van onder tot boven. In een safe, die in de eetkamer was ingemetseld, vonden ze een ontvang- en zendinstallatie en heel wat bezwarende documenten. Bovendien een flinke benzineopslagplaats onder de garage, grote tanks. Ik kan U wel zeggen, dat ik danig in m'n sas was. De mensen op de club hadden me doorgaans m'n Duitsespionnencomplex voor de voeten gegooid, maar toen zwegen ze. Het ongeluk van ons, Engelsen, is, dat we zo belachelijk argeloos zijn."

„Het is misdadig. Stommelingen zijn we, stommelingen! Waarom interneren we al die vluchtelingen niet?" Het was Majoor Bletchley's stokpaardje.

„Het slot van het verhaal was, dat ik het huis heb gekocht, toen het onder de hamer kwam," vervolgde de Overste, die zich niet van zijn lievelingsverhaal liet afbrengen. „Kom mee, dan zal ik het je laten zien, Meadowes."

Overste Haydock was zo gelukkig als een kind, dat hij de honneurs kon waarnemen. Hij zwaaide de deur van de safe in de eetkamer open om te laten zien, waar het geheime apparaat was gevonden. Hij nam Tommy mee naar de garage en toonde hem de plaats, waar de grote benzinetanks verborgen waren geweest. Na een vluchtige blik geslagen te hebben in de twee voortreffelijk ingerichte badkamers met de speciaal aangebrachte verlichting en op de verschillende nieuwste snufjes in de keuken, werd Tommy tenslotte langs het steile, in de rots uitgehouwen pad geleid, dat naar de smalle kreek beneden voerde. Onderwijl vertelde overste Haydock hem nog eens uitvoerig, hoe uitermate handig de gehele aanleg in oorlogstijd voor de vijand zou zijn. Overste Haydock bracht hem in de grot, waar, in het verleden, de smokkelaars hun toevlucht hadden gezocht en waaraan het huis zijn naam dankte, en legde ijverig uit, hoe men dit had kunnen gebruiken.

Majoor Bletchley vergezelde de beide mannen niet op hun rondgang, maar bleef rustig op het terras zijn borrel drinken.

Tommy had uit het verhaal over de met succes bekroonde spionnenjacht van de overste opgemaakt, dat dit 's mans voornaamste onderwerp van gesprek was en dat zijn vrienden het al vele malen hadden moeten aanhoren.

Wat Majoor Bletchley zei, toen ze even later naar Sans Souci wandelden, kwam practisch op hetzelfde neer.

„Beste kerel, die Haydock. Hij heeft dat zaakje goed opgeknapt, maar komt er maar niet over uitgepraat. We hebben z'n verhaal al zo vaak gehoord dat we er beu van zijn. Hij is zo trots op die verzameling trucs als een kat met zeven staarten!"

Tommy moest glimlachend erkennen, dat de vergelijking niet te gezocht was.

Toen kwam het gesprek op de oneerlijke koerier, die Majoor Bletchley in 1923 eigenhandig ontmaskerd had. Tommy kon zijn eigen gedachten de vrije loop laten en onderbrak die zo nu dan door vriendelijk en belangstellend op te merken: „Is het heus?" of: „Het is toch niet waar?" Of: „Neen, maar dat is toch wel buitengewoon," wat als aanmoediging voor Majoor Bletchley al voldoende was.

Meer dan ooit besefte Tommy thans, dat de stervende Farquhar op het goede spoor was geweest toen hij Sans Souci had genoemd. Hier, op de eenzame en afgelegen plek, waren de voorbereidingen al lang te voren getroffen. De komst van Hahn, de Duitser, met z'n uitgebreide installaties, toonde duidelijk genoeg aan, dat men juist dit gedeelte van de kust had uitgezocht als verzamelplaats en brandpunt van vijandelijke werkzaamheid.

En het was juist deze toeleg, die door de niet verwachte activiteit van de achterdochtige overste Haydock was verijdeld. De eerste ronde was door Engeland gewonnen. Maar, veronderstel nu eens, dat „Smokkelaars Welvaren" alleen maar de eerste voorpost van een samengestelder aanvalsplan was? Want, „Smokkelaars Welvaren" had nu wel z'n verbindingen met de zee en zijn strand — alleen maar toegankelijk langs het pad, dat van de rots naar omlaag voerde — en om zo te zien paste het prachtig in het plan, maar het was tenslotte slechts een deel van het geheel. —

(Wordt vervolgd).

„LES CAHIERS DE SAINTE HÉLÈNE"

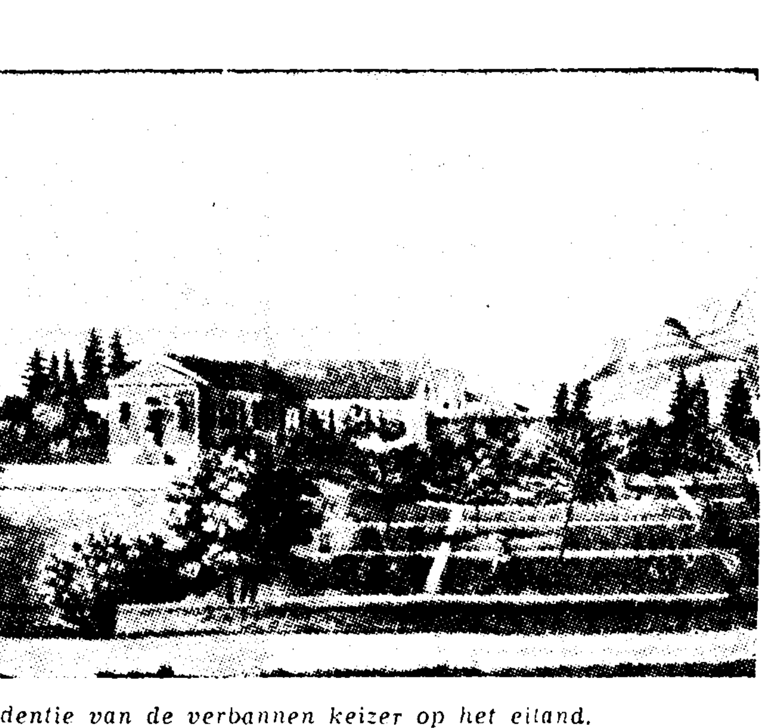
Napoleon: „Ik had moeten sterven in het Kremlin"

(Bijzondere correspondentie uit Parijs)

Eind 1951 werd de reeds onafzienbare reeks publicaties over en met betrekking tot Napoleon Bonaparte en het Napoleontische tijdperk andermaal opzienbarend uitgebreid. Bij de Editions Sulliver verscheen het eerste deel van de „Cahiers de Sainte Hélène", die het dagboek behelsden, dat generaal Bertrand, „grand maréchal du palais impérial", vanaf 1816, het jaar waarin hij op het eiland der ballingschap arriveerde tot in 1821, jaar van het sterven van Napoleon, had bijgehouden. Als intimus van de ci-devant empereur was generaal Bertrand de naar Frankrijk teruggekeerde Las Cases opgevolgd en in het dagboek, dat hij van zijn verblijf op het eiland en van zijn omgang met Napoleon bijhield, legde hij behalve door hemzelf gedane waarnemingen en verkregen indrukken, vooral ook de door de keizerlijke balling gedane uitlatingen en uitspraken neer. En hij deed dit in een volkomen persoonlijke, voor de buitenwacht ongewoon moeilijk te ontcijferen stenografie. Heeft hij er ooit iemand inzicht van gegeven? Hield hij zijn dagboek bij met de bedoeling om het eens voor publicatie te gebruiken? De vragen zijn niet helemaal nauwkeurig beantwoord. Maar de feiten zijn, dat hij het niet gebruikt heeft en dat ook de erfgenamen het niet gebruikt hebben. Eerst dertien jaar geleden, in 1946, 102 jaar na de dood van Bertrand, werden de papieren uit hun opbergplaats aan het daglicht gebracht en ter hand gesteld aan de Franse historicus Paul Fleuriot de Langle, die op zich had genomen het cryptoschrift te ontcijferen en het dagboek klaar te maken voor publicatie. En zo kwam in 1951 een eerste deel van de persen, dat evenwel in chronologische orde het laatste gedeelte van het dagboek bevatte, de maanden januari-mei 1821, met het sterven van Napoleon als dramatisch hoogtepunt. Aldus hadden het de uitgevers gewenst. Spoedig daarop verscheen van de „Cahier de Saint Hélène" een tweede deel, behandelend de jaren 1816—1817, waarin de onwaarschijnlijk heftige scènes voorvielen, tussen de elkaar niet verdragende balling Napoleon en gouverneur Hudson Lowe. Critici en historici, en daaronder vooral de Napoleontisch gespecialiseerden, waren, na kennisname van deze beide eerst gepubliceerde gedeelten van de „Cahiers" eenstemmig in hun oordeel: het dagboek van generaal Bertrand is een onschatbare bijdrage om Napoleon te doen kennen in zijn werkelijke, diepe waarheid, die op menig punt sterk blijkt af te wijken van het beeld, dat de legende of zelfs de geschiedschrijving van hem hebben geschapen; hem nader brengen tot het niveau van het algemeen menselijke, in zekere zin. Thans is het derde en laatste gedeelte 1) verschenen — in chronologische volgorde het tweede, dat de jaren 1818—1819 behandelt — en het is dit oordeel nog eens bijzonder krachtig komen versterken.

Dagboek van generaal Bertrand werpt een nieuw licht op de keizerlijke balling

Het laatst gepubliceerde gedeelte van Bertrands dagboek is minder rijk aan „gebeuren" en dramatiek op het eiland dan de beide voorgaande. Het bevat daarentegen een bijzonder weelderige overvloed aan woordelijk weergegeven uitspraken en uitlatingen van Napoleon, al die verscheiden zaken, episodes en personen betreffend, en niet op de geringste plaats ziehzelf, waarmede deze „man van het noodlot" Franse, Europese en wereldgeschiedenis had gemaakt en die hij nu, gedwongen inactief en buiten spel, met machtig precies geheugen, kritisch, maar lang niet onpartijdig zij het wel vaak fatalistisch aanvaardend, weer voor de geest haalt. En ook de „petite histoire" komt hierbij aan haar trekken. Hetgeen, waar Napoleon aan het woord is, vooral treft is de vaak krachtige onbewimpeldheid, waarmede hij zijn diepste gedachten lijkt te onthullen, en die er de kenners een toon in doet beluisteren van ware oprechtheid en authenticiteit. Als zeker neemt men in ieder geval aan, dat Napoleon in het dagboek van Bertrand minder poseert, minder erop bedacht is „zich een standbeeld op te richten"

De residentie van de verbannen keizer op het eiland.

Mijn ondergang is geweest: dat ik te veel eerzucht had

voor het nageslacht dan hij zeer vermoedelijk deed in zijn gesprekken met Las Cases en die deze neerlegde in zijn bekende „Mémorial de Sainte-Hélène" waarvan de eerste uitgave verscheen in 1818. Van Las Cases wist Napoleon namelijk drommels goed, dat deze van zijn verblijf op Sint-Helena en van zijn omgang aldaar met de keizerlijke balling te zijner tijd een relaas het licht zou doen zien. Voor wat Bertrand betreft: Napoleon zou er geen vermoeden van hebben gehad, dat deze telkenmale, na de gesprekken te hooi en te gras, zich haastte in het geheim al zijn uitlatingen woordelijk op schrift te stellen. Uit de inleiding, die Fleuriot de Langle heeft meegegeven aan het eerstgepubliceerde gedeelte van de „Cahiers de Sainte-Hélène", blijkt voorts, dat het voor deze historicus vaststaat, dat Bertrand bovendien ook zijn dagboeknotities bijhield zonder enige opzet om ze voor publicatie aan te wenden.

Rest natuurlijk de vraag naar de objectieve en subjectieve betrouwbaarheid van de dagboekhouder, en daarmede van de inhoud van het dagboek, minstens althans voor wat de weergave van het door Napoleon gesprokene betreft. Vóór Fleuriot de Langle had reeds Frédéric Masson geprobeerd van de erfgenamen van Bertrand voor publicatiedoeleinden inzicht te krijgen van de dagboekstenografie. Volkomen tevergeefs, ondanks al zijn vasthoudende aandrang. Van Frédéric Masson stamt daarna de verklaring, dat Bertrands dagboek „avait été rédigé très tardivement avec des erreurs de mémoires évidents." Een verklaring, die men zou moeten zien als een wraakneming en als waardeloos, daar zij een oordeel inhield over een niet gezien manuscript. Blijft, dat als waarborg voor de betrouwbaarheid van Bertrands dagboeknotities moet gelden: de toon van volkomen oprechtheid en de werkelijk Napoleontische stijl van de Napoleon toegeschreven uitlatingen, zomede het feit, dat generaal Bertrand er niet de man naar was om te fantaseren: e.e.a. versterkt met de omstandigheid, dat zeer vermoedelijk de notities niet eens met het oog op publicatie op schrift werden gesteld.

Het is in kort bestek uiteraard niet doenlijk een enigermate uitputtend denkbeeld te geven van alles, wat Napoleon in het dagboek van Bertrand over een zeer gevarieerde veelheid van onderwerpen — veruit overwegend in min of meer rechtstreeks verband „napoleontische" onderwerpen — te berde brengt. De interesse van de diverse lezers, of zij al dan niet tot de „fans" van het vervaarlijk historisch fenomeen behoren — zal ook gevarieerd zijn. Een grote plaats wordt vanzelfsprekend ingenomen door de grote veldtochten en andere wapenfeiten. Van zichzelf als „veroveraar" zegt hij, dat de geschiedenis geen voorbeeld bevat van een veroveraarscarrière van even lange duur en hij voegt daar aan toe:

„Ik had moeten sterven in het Kremlin. Ik bezat toen de grootste roem, de grootste reputatie, die ooit bestaan had. Ik was in alle grote hoofdsteden van Europa geweest; ik had de hoogst beschaafde volken overwonnen. Caesar zou niet gereikt hebben tot mijn kouseband. Sterven na Waterloo, dat was anders. Ik had toen de terugtocht uit Rusland gemaakt, en, zoals Pradt zegt, men had mij incognito zien arriveren aan een ambassade van Warschau. Men kende mijn grenzen, en men moet niet het eindpunt kunnen zien, waarvoor een veroveraar halt heeft moeten houden; men moet vrij spel laten aan de verbeelding. Hier zag men het eindpunt. Ik had dus moeten sterven in Moskou. Het leger zou vervolgens zijn teruggekeerd....."

Van de veldtocht in Spanje zegt hij: „de grootste fout, die ik heb gemaakt." Hij vervolgt: „Ik werd tot deze veldtocht gebracht door de gedachte, dat het nodig was de Bourbons uit Spanje te verjagen om zeker te zijn van de Franse troon. Ik hield ze voor machtiger dan ze waren. Ik hield er daaromtrent verkeerde denkbeelden op na. Het is eerst na mijn ongelukken, dat ik er wel van overtuigd ben, dat men in Frankrijk van de Bourbons niets meer wilde weten en dat zij niet meer geducht hoefden te worden." Voor zijn broer Joseph, die hij de Spanjaarden als koning had toegewezen, heeft de Napoleon van Bertrands dagboek geen goed woord over en hij herinnert eraan hoe hij hem eens toevoegde, dat hij niet waard was om de schoenriem los te maken van een Masséna of een Lannes; dat hij niet eens opwoog tegen „de kapitein, die zich daar voor mijn deur bevindt."

Zijn eigen finale débâcle inspireerde Napoleon echter tot deze zelfcritiek: „Mijn ondergang is geweest, dat ik te veel eerzucht had en een heetgebakerd karakter (un caractère enflammé). Ik ben de storm niet de baas kunnen blijven." Maar ook op Sint Helena hield Napoleon het er nog voor, dat hij alles bij elkaar een „republikeins keizer" was geweest. De censuur, de muilkorving van de pers, de vervolging van de oppositie waren het werk geweest van Talleyrand en van Fouché. In januari 1819, wanneer hij vernomen heeft, dat Talleyrand bij Lodewijk XVIII in ongenade is gevallen, verklaart Napoleon volgens het dagboek van Bertrand, dat Talleyrand heeft gekregen, wat hij verdiende. „Hij was het, die mij de affaire van de hertog van Enghien had voorgesteld en het vermoorden van de Bourbons. **Met twee miljoen per hoofd zou men het gedaan krijgen. Maar dat maakte geen deel uit van mijn politiek en bovendien verachtte ik ze te zeer".** Niettemin oordeelde Napoleon de dood van de hertog van Enghien nuttig en noodzakelijk en verklaarde hij te geloven, dat er werkelijk een hem naar het leven staand complot was gesmeed. Zeer geanimeerd en geamuseerd zelfs is Napoleon daarentegen, wanneer hij de herinneringen ophaalt aan zijn successen van jong artilleur te Toulon, het begin van zijn carrière. En met verve vertelt hij over de episode van 18-Brumaire, de benoeming van de drie consuls en hoe hij zichzelf tot hun „eerste" promoveerde. Hij voert daarbij ook de vermaarde abbé Siéyès ten tonele en van zichzelf tekent hij op dat tijdstip het volgende portret. „Ik was zevenentwintig jaar oud, had een hoofd vol actie (une tête active), kant en klare ideeën over alles, en, wat noodzakelijk is om een wil te hebben en karakter. ik kon twaalf uur werken zonder me te vermoeien, ik gevoelde geen behoefte om te eten — en hij, Siéyès had het nodig te gaan dineren". De raad van vijfhonderd is door Murat — „een schone man, bedekt met verguldsels" — uiteengegooid. „Toen de drie consuls waren benoemd," aldus Napoleon, „zeide Siéyès: Kiest een president. Dat neem ik op me — zei ik, terwijl ik me in de fauteuil zette." En hij rapporteert even verder deze woorden van Siéyès tot de twee andere consuls: „Mijne heren, gij hebt een meester en dat is gelukkig". „Hij was als een orakel" merkt Napoleon op van Siéyès „dat het goed is te raadplegen; hij vergist zich acht keer van de negen, maar één keer heeft hij gelijk en dat is genoeg om het te moeten raadplegen."

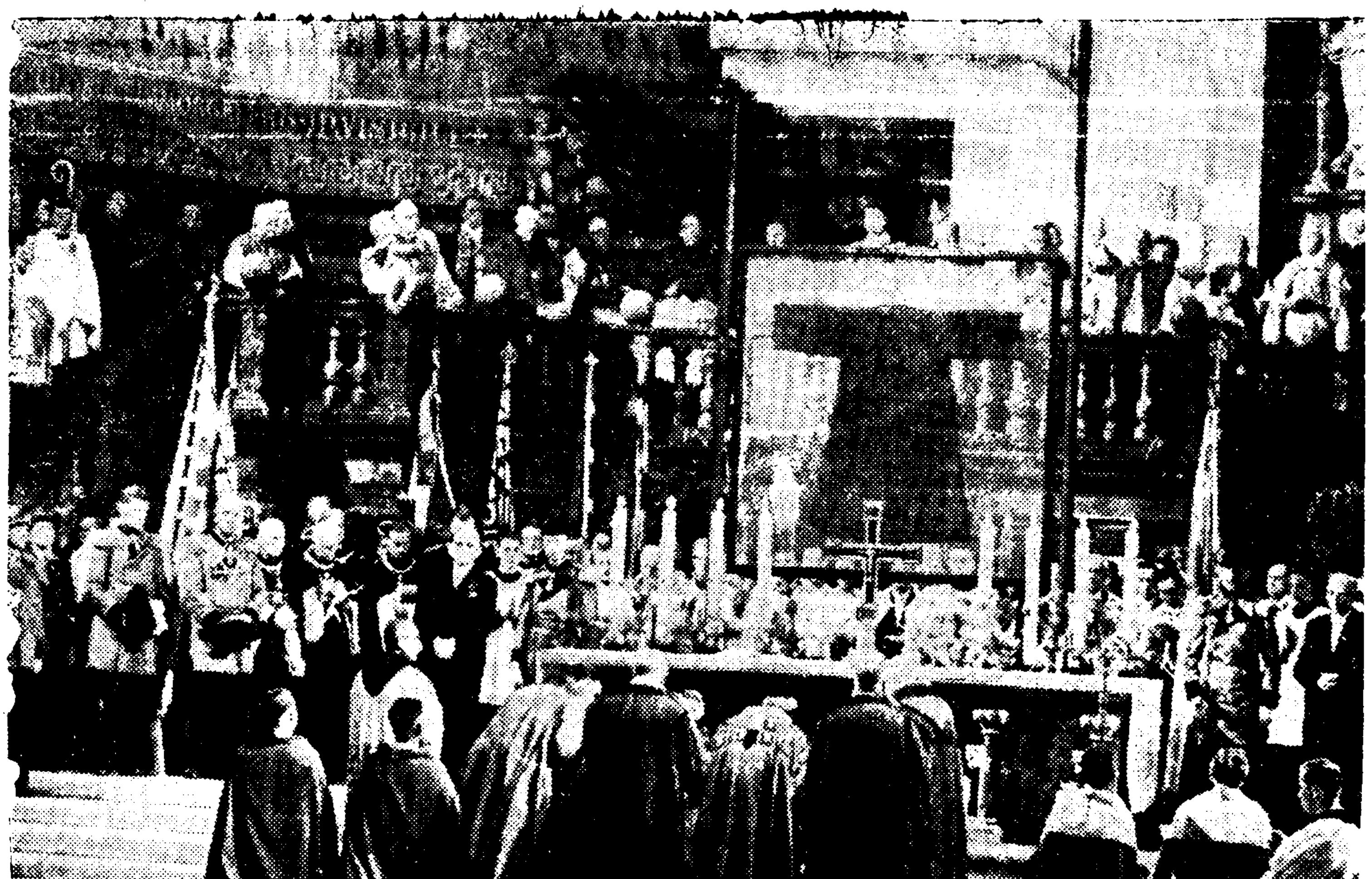
Bij deze enkele gedetailleerde uittreksels uit het laatst gepubliceerde gedeelte van „Les Cahiers de Saint-Hélène" moeten wij het laten. Er zij nog opgemerkt, dat deze gesprekken met Napoleon een nieuw en vaak intiem of pikant licht werpen op een veelheid van andere punten, zoals zijn verhoudingen **met Joséphine, zijn eerste gemalin en met Marie-Louise, zijn tweede,** zijn contacten met Tsaar Alexander en met de Oostenrijkse keizer en, om op een ander terrein over te gaan, met b.v. Mme. de Stael. Men verneemt er oordelen in, geïnspireerd door de lectuur waarmede de balling zich onledig hield; zo over Tacitus: geen goed historie-schrijver, omdat hij niet „verklaart", maar wel een groot schilder en colorist. Men kan er in vinden, dat Napoleon, niettegenstaande zijn christelijk afsterven, in wezen toch wel agnosticist was gebleven en naar een „syncretisme" van diverse godsdiensten overhelde.

Niet alles in het lijvig boek zal iedereen in gelijke mate boeien en de nuchterling zal wellicht vinden, dat de Geschiedenis tot op onze dagen ongetwijfeld stilgestaan, maar daarna, en vooral ook in onze dagen, enorm veel stof heeft doen opwaaien, het Napoleontisch „epos" onder lagen van dit stof aanmerkelijk heeft doen verdoffen.

Wat niet wegneemt, dat zonder Napoleon en diens „faits et gestes" ook de geschiedenis tot op onze dagen ongetwijfeld wel enigszins andere wegen zou zijn gegaan. Kennis te nemen van nieuw materiaal ter vollediger en juister begrip van de beslissende periode, zoals door de „Cahiers" wordt geboden, is dan ook niet slechts voor de beroepshistoricus een belangwekkende bezigheid. Een merkwaardige trek is, juist in dit licht gezien — en men kan het natuurlijk nakaarten noemen — hoe Napoleon in de hier weergegeven gesprekken herhaaldelijk geobsedeerd blijkt door de vraag, hoe het hem en zijn ondernemen zou zijn vergaan, indien hij deze of gene „fait" of „geste" achterwege had gelaten of anders had ingericht. Had hij andere Geschiedenis kunnen maken, dan hij deed?

1) 500 pagina's groot formaat prijs 1975 francs; bij Albin Michel, waarheen de uitgave der „Cahiers" is overgegaan en die binnenkort de drie delen verenigd in een band zal doen verschijnen.

In Kopenhagen zijn de eerste maatregelen genomen om de vroegere Amerikaanse luchtbasis te Narssarssuaq op Groenland weer in gebruik te nemen voor inspectie van het zeegebied rondom Groenland vanuit de lucht. Men is hiertoe overgegaan nadat in de vorige winter het Deense schip „Hans Hedtoft" bij Groenland met 78 mensen aan boord was vergaan.

Het belangrijkste relikwie van de Rooms Katholieke Kerk, het Heilige Kleed van Christus, dat Hij droeg vlak voor Zijn kruisiging, wordt bewaard in de kathedraal te Trier en om de zoveel jaar openbaar tentoon gesteld. In tegenwoordigheid van vele hoogwaardigheidsbekleders van de Katholieke Kerk is ook nu weer het Heilige Kleed onthuld. De foto geeft een beeld van de plechtigheid.

Bij het veertigjarig bestaan der K.L.M.

Stewardessen van buitenlandse maatschappijen uitgenodigd voor lustrumfeest

Naar het ANP verneemt zal de vereniging van KLM-stewardessen in het raam van het veertigjarig bestaan van de KLM een feestelijke bijeenkomst organiseren, waarvoor stewardessen van buitenlandse luchtvaartmaatschappijen als gasten zullen worden uitgenodigd. Het ligt in de bedoeling dat alle maatschappijen, die in geregelde dienst op Schiphol vliegen door een stewardess worden vertegenwoordigd.

De datum van deze feestelijke bijeenkomst is in overleg met de direktie van de KLM vastgesteld op 29 september a.s. In de loop van 28 september zullen de buitenlandse stewardessen op Schiphol aankomen. Zij zullen in het Amstelhotel te Amsterdam worden ondergebracht. Op de feestdag zelf zal de vereniging van KLM-stewardessen de buitenlandse stewardessen een gedeelte van Nederland laten zien.

De tocht is zodanig in elkaar gezet dat de stewardessen Nederland in ware gedaante zien. In de middaguren wordt in Amsterdam een cocktail-party gegeven waarvoor ook de leden van de direktie van de KLM en de besturen van de andere verenigingen van vliegend personeel zijn uitgenodigd.

Invitaties zijn gezonden naar Aer Lingus (Ierland), Finnair (Finland, Aeroflot (Rusland), Austrian Airlines (Oostenrijk), British European Air Ways (Engeland), Canadian Pacific Airlines (Canada), El Al (Israel), Malev (Hongarije), Pan American World Airways (Verenigde Staten), Sabena (Belgie), Scandinavian Airlines System, Silver City Airways (Engeland), Icelandic Airlines (IJsland), Suid Afrikaanse Lugdiens (Zuid Afrika), Swissair (Zwitserland), C.S.A. (Tsjechoslowakije), Air France (Frankrijk), Alitalia (Italia), Lufthansa (West Duitsland), en L.O.T. (Polen). Elke uitnodiging is gesteld in de nationale taal van de betreffende luchtvaartmaatschappij. Reeds hebben verscheidene maatschappijen geantwoord, dat zij op dit originele jubileum-initiatief door een stewardess vertegenwoordigd zullen zijn.

De vereniging van KLM-stewardessen hoopt dat na deze internationale feestdag in een of andere vorm een blijvend contact tussen de stewardessen van de luchtvaartmaatschappijen tot stand komt.

Voorlopig verslag der Staten:

Vele leden hebben bezwaren tegen bekostiging uit algemene geldmiddelen

Uit het voorlopig verslag over de landsverordening tot invoering van een kinderbijslagregeling in de Nederlandse Antillen blijkt dat vele leden, die het motief van indiening wel toejuichen er toch hun goedkeuring niet aan kunnen geven. De redenen van deze afwijzende houding wordt niet alleen ingegeven door het feit dat men het land met deze regeling voor grote uitgaven zou stellen, maar men heeft ook bezwaren tegen het feit dat de initiatiefnemers ondanks het door hen verstrekte cijfermateriaal toch de financiële consequenties in het duister laten.

Het ligt verder in de bedoeling van de initiatiefnemers dat ook de kinderen van buitenlandse werkkrachten onder deze regeling vallen. De betrokken leden zijn van mening dat de initiatiefnemers zich er gemakkelijk van afmaken wanneer zij meedelen dat de Overheid maar moet gaan bezuinigen om aan de nodige geldmiddelen te komen.

Deze leden wijzen er op dat in andere landen soortgelijke regelingen een onderdeel vormen van de sociale verzekering. Daar durft men het niet aan zulke maatregelen te bekostigen uit algemene geldmiddelen.

Dezelfde leden wijzen er op dat de regering doende is een Sociale Verzekeringsbank op te richten. Zij geven de initiatiefnemers in overweging het onderhavige ontwerp in tetrekken. Daarna zou men na kunnen gaan of men op de Nederlandse Antillen eens een kinderbijslagverzekering in kan voeren. Zij leggen er verder de nadruk op dat aan de invoering van een dergelijk maatregel een diepgaande studie vooraf moet gaan.

Indien de initiatiefnemers niet ingaan op deze suggestie van de betrokken leden, zouden de laatste toch gaarne het aantal kinderen wel kennen dat er voor in aanmerking komt. Zij zouden dat gaarne zien naar eiland en nationaliteit verdeeld geboorteplaats en leeftijd. Tevens zouden deze leden het jaarlijkse bedrag willen vernemen dat uit de geldmiddelen van het land zouden moeten worden betaald om de uitgaven te dekken en de wijze waarop deze geldmiddelen gevonden moeten worden.

Tot besluit van dit voorlopig verslag vragen zij aan de initiatiefnemers of deze laatsten over gegevens beschikken, waaruit de kosten van het „groot brengen" van een kind vastgesteld kunnen worden en of deze gegevens bij Memorie van Antwoord overgelegd kunnen worden.

Het bovenstaande werd vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 23e juli 1959.

Nasser herhaalt dreigementen aan adres van Israel

Wij zijn niet bereid de misdaden, die tegen onze Palestijnse broederen zijn gepleegd, te vergeten, zelfs indien de wereldopinie zou besluiten ze in de vergetelheid te stoppen", zo heeft president Nasser vandaag in een toespraak tot een menigte van 50.000 mensen te Edfina, 65 km van Alexandrie, gezegd.

Nasser herhaalde zijn reeds geuite dreigementen aan het adres aan Israel en waarschuwde de „onbeschaamde" leiders van Israel, dat „de Verenigde Arabische Republiek met ongeduld het moment verbreidt om voor de laatste maal haar krachten met Israel te meten en wraak te nemen".

Nasser bezocht Edfina ter gelegenheid van de verdeling van 10.000 are grond onder landarbeiders.

Hollandse Nieuwtjes

● Gouverneur Platteel zal in de loop van deze maand naar Nederland komen om kennis te maken met de nieuwe regering. Hij maakt dan van de gelegenheid gebruik tevens over enkele andere kwesties te spreken. Boven aan het waslijstje staat de kwestie van de censuur, terwijl men ook eens zal bekijken of de expeditie naar het Sterrengebergt moet worden voortgezet. ● Er is een schaap over de dam. Het schaap in dit geval is een Haagse dame die onlangs zesduizend gulden kreeg toegewezen op de rentekaart van haar overleden echtgenoot. Dat besliste de Raad van Arbeid. Nu blijken er in eens vele vergeten rentekaarten aanwezig te zijn, want op verschillende bureau's van de Raad van Arbeid kwamen aanvragen in die geest binnen. Het zit er in. ● Heel Vugh stond op zijn kop. Maar niet alleen Vught, geheel Nederland leefde deze dagen intens mee, toen de vijfhonderdduizendste televisie-ontvanger werd geplaatst bij de familie Oomen in de Taalstraat. In versierde calèches gezeten kwamen de omroepsters, de voorzitter van de N.T.S. en de trotse burgervader bij de familie op bezoek. De geschenken, die aan de heer Oomen werden aangeboden bewogen zich in stijgende lijn: een kijkkaart voor een jaar, een grote mand met koffie (voor de buurt, die komt kijken), een T.V.-tafel en een kist sigaren. De geschenken werden aangeboden door de omroepsters. De voorzitter bood een chèque aan voor een reis door de Eurovisie-landen. Het kon niet op. ● Nu meer een huishoudelijk berichtje. De premier gaat tussen de bedrijven door verhuizen naar Den Haag. Na een kort verblijf aan de Scheveningseweg ligt het in de excellentie bedoeling van de minister-president om te gaan wonen in de straat waar reeds de minister Cals en de oud-ministers Struycken en Witte wonen (de Van Alkemmadelaan). Het is me anders het gezelschap wel. ● In Rotterdam heeft men beslist last van een rage naar monumenten. Nu werd het beeld van Karel Doorman onthuld. Bij deze plechtigheid waren vele burgerlijke en militaire autoriteiten aanwezig. De zoon van de vlootvoogd verrichtte de onthulling. Burgemeester Van Walsum aanvaardde namens de gemeente het beeld. ● In Groningen zit men met de brokken te kijken. Een twee en vijftigjarige kantoorhouder heeft zich vergrepen aan het geld van een effektenkantoor en zo dat kantoor een ton lichter gemaakt. Maar misschien wordt het nog wel meer, want men is de zaak nog verder aan het uitpluizen. Het is een vervolgverhaal. ● In Leiden is men in afwachting. Niet of de honderdduizend er valt, maar men verwacht er meer. Een werf aldaar heeft zijn oog laten vallen op een miljoenenorder en het prettige van de zaak is, dat deze order ook een extraatje kan oplveren voor andere bedrijven. Als het door gaat zit de werf voor een paar jaar vol met werk. De opdrachtgever is nu een geen Amerikaan, maar een Canadees. Uitkijken en dagen tellen is het geblazen in Leiden. ● Waar men al niet om kan vechten. In Amsterdam raakt men al slaags om een mes. Een paar jongens hadden het mes nodig voor een spelletje, maar de kellner, van wie het mes was, voelde er niet veel voor om het te geven en weldra ging men, wat men pleegt te noemen, op de vuist. Het einde van het liedje was, dat een aantal politie-agenten met de sabel de kwajongens uit elkaar gejaagd heeft. Toen werd het weer stil.

— Bij graafwerk te Rosnice in Oost-Bohemen is een skelet gevonden, dat vermoedelijk van een jager uit de klokbekerkultuur (cirka 1700 jaar voor Christus) is. Bij het skelet lagen een bronzen dolk en armband.

CARACAS

Onder de kop „Oliestad" publiceerde Kronkel alias Simon Carmiggelt onderstaande ontboezeming in „Het Parool":

Vijf en vijftig procent van de Venezolanen, zijn analfabeten. De reiziger krijgt de indruk, dat verscheidene dezer van het leesgenot zo deerlijk verstoken personen, een levenspositie hebben gevonden bij de douanen, die elk papier onwaarschijnlijk lang en knorrig beturen. Maar met het geduld van een heilige en een glimlach van beton komt men hun inquisitieve belangstelling voor paspoorten en vuil ondergoed eindelijk te boven en mag Caracas binnen.

Alle reisgidsen zeggen over alle steden dat men er „boeiende tegenstellingen" aantreft. Hier worden ze, naar mijn persoonlijke smaak, wat overdreven. De door uit veel olie opgeschoten witte wolkenkrabbers beheerste stad, paart een onvoorstelbare weelde aan een pauperdom dat zelfs de achterbuurten van Napels net stukken slaat. Bovendien mist men hier, de Europa zo gewaardeerde tact, rijk en arm in duidelijk gemarkeerde getto's te huisvesten. Alles krioelt doorelkaar heen. U wandelt bijvoorbeeld op een prachtige avenue. Een trots gedenkteken vermeldt alle veldslagen waarin Venezolanen vochten, ook die welke zij verloren, ik denk, om de lijst wat langer te maken. Links ziet ge een rij schitterende recreatiegebouwen voor officieren. En rechts, er vlak tegenover, een heuvel vol hutjes, die zijn opgetrokken uit oude benzineblikken. Geen water, licht of sanitair, maar wel stank, ziekte en armoe.

De dictator Jimenez — een meester in het optrekken van pompeuze bouwwerken, die later voor het beoogde doel ongeschikt bleken en dan ook leeg staan — werd een dik jaar geleden verdreven en zit zich thans, met behulp van vele, uit de staatskas meegenomen miljoenen, in het liefelijk Florida nostalgisch te behelpen. Toen hij nog despoteerde, had hij zo'n armoewijk vlak naast zijn regeerpaleis. Daar er op moeilijk te becijferen tijdstippen, uit die krotten werd geschoten in de richting van het gebouw, waarin hij het landsbelang naar vermogen diende, liet hij tussen zijn werkplaats en zijn ondankbaar volk een soort stenen, kogelvrije pyramide oprichten, een interessante syncope in het profile van de stad. Zijn opvolger, president Bethancourt, een man met zeer persoonlijke opvattingen van het begrip democratie, heeft voorzichtigheidshalve de granieten heuvel aangehouden, doch er wat gras over laten groeien.

Hij heeft veel zorgen.

Toen Jimenez, goed toegerust, was gevlucht en de gecompromitteerde politie fijn aanvoelde dat het verstandiger was voorlopig thuis te blijven, ontstond een vrijmoedig vacuüm waarin een deel van de arbeidersbevolking bezit nam van een paar riante, zojuist gereed gekomen flatgebouwen van de staat. De functionarissen die de huur wilden innen werden met stokslagen verdreven of uit het venster geworpen, een ontvangst, die de verleiding, om nog eens terug te komen, gering maakte.

Nog steeds wonen die mensen daar lekker voor niks.

Wel worden zij zo nu en dan door het nieuwe bewind gepolst, om na te gaan, in welke mate de huurgaarders, bij een volgende poging, zouden worden afgedroogd.

Een wonderlijke stad, Caracas.

Interessant om eens te zien, maar ga er nóóit heen, als men U niet heeft uitgenodigd.

De valuta is er namelijk, door al die olie, zó keihard dat zelfs een dollar niets te betekenen heeft. In het Tamanaco hotel verslaap ik in één nacht zestig gulden. Ik bedoel: alléén. Ik zeg het er maar bij, anders zoudt U nóg geen zuiver beeld krijgen van de monetaire verhoudingen.

Op het balkon van je kamer kun je de hele stad overzien.

Ginds woont de president, zó zwaar gewaakt, dat hij van de wederliefde zijns volks niet geheel zeker schijnt.

Daar, in die krottenwijk, kun je, als ze je tenminste binnenlaten, opgehitste hanen met elkaar zien vechten.

Op die heuveltop is een parkje waar jongens en meisjes wel samen mogen wandelen van de politie, maar niet blijven stilstaan.

En op dat plein zie je een standbeeld voor Simon Bolivar dat je, vanwege de eerbied, niet moogt passeren in overhemd of met een pakje onder je arm.

Waarom ze dat pakje per se niet willen is me een raadsel.

Maar och, ik snap zo véél niet in Caracas....

KRONKEL.

Dreigende staking in V.S.-aluminiumindustrie

In de Amerikaanse aluminiumindustrie dreigt een staking. De oude arbeidscontracten lopen 31 juli af en de vakbond verwacht voordien geen nieuwe. Het gaat om 30.000 arbeiders.

De onderhandelingen over opheffing van de twee weken oude staalstaking zijn nog steeds in een im-

LONDENSE KRABBELS

Edward Langley, een jongeman die volgens het oordeel van een Engelse rechter niet meer is dan een avonturier, schaakte een rijkemans-dochter en begaf zich naar Schotland, het toevluchtsoord voor velen, ook buitenlanders, die moeite hebben met een voorgenomen huwelijk. De vader van het meisje wendde zich tot de Engelse rechter, die aan Edward Langley verbood zich verder in te laten met het twintigjarige meisje. De vader wendde zich vervolgens tot de rechter in Schotland, die een huwelijk verbood. Zolang Langley in Schotland bleef, was hij veilig voor de Engelse rechter. Toen hij evenwel besloot terug te keren naar Engeland werd hij op last van de Engelse rechter, Rechter Vaisey, gevangen genomen wegens „verachting voor het gerechtshof". In dergelijke zaken is het de rechter, wiens bevelen niet werden gehoorzaamd, die optreedt als aanklager en veller van het vonnis. Hij kan zelf bepalen hoe lang de beschuldigde gevangen gehouden zal worden. Eerst als hij meent dat de aldus gedetineerde voldoende rouwmoedigheid heeft getoond voor zijn vergrijp, kan hij bevel geven tot vrijlating. Het slachtoffer van een dergelijk rechterlijk optreden heeft geen enkel beroep. Hij is als het ware de particuliere gedetineerde van een individuele rechter. Men mag aannemen dat Engelse rechters op gepaste wijze gebruik maken van deze ondemocratische privileges. Maar men kan zich soms moeilijk onttrekken aan de indruk, dat een rechter in een kwade bui een bijzonder onaantrekkelijk getuige of beklaagde zijn macht doet voelen zonder te handelen volgens billijke rechtsnormen. „Hier", aldus luidde het in een commentaar over het geval van Edward Langley in een socialistisch zondagsblad, „hebben wij toch zeker te doen met een vreemd aspect van de wet in het Land van de Vrijheid in de twintigste eeuw. Indien Langley een inbreker was of een valsemunter of een moordenaar zou men hem precies verteld hebben wat het vonnis was voor zijn misdaad. Indien hij zijn straf als onrechtvaardig beschouwde, zou hij recht van beroep hebben en zelfs recht van beroep in een nog hogere instantie, het Hogerhuis. Maar niet voor „verachting voor het gerechtshof". Voor die misdaad is er geen beroep en geen noodzaak de duur van de straf bekend te maken; alleen maar „ga de gevangenis in en blijf daar tot ik, uw rechter, besluit dat men u in vrijheid zal stellen.

-o-

Voorafgaand commentaar verscheen in het zondagsblad „The People". Men kan zich gemakkelijk voorstellen dat de redacteur van dit blad bijzonder bittere gevoelens heeft over de uitzonderlijke macht van Engelse rechters. Want niet lang geleden werd dit blad zwaar beboet voor hetzelfde soort vergrijp. Het had bijzonderheden gepubliceerd over het onsmakelijk verleden van een zeker individu, waarvan het niet wist dat hij juist in staat van beschuldiging was gesteld voor een nieuwe misdaad. De rechter in de affaire beschouwde de publicatie als een inbreuk op de macht en de onpartijdigheid van het gerechtshof en stelde de redactie in staat van beschuldiging wegens „verachting voor het Hof". Doch ook al heeft het blad zijn eigen redenen tot verontwaardiging, het staat niet alleen. Steeds vaker gaan er stemmen op in pers en parlement en onder Engelands juristen, dat er een einde gemaakt zal worden aan de gevaarlijke toestand waarin het, althans theoretisch, mogelijk is voor een [illegible] op twijfelachtige en louter persoonlijke gronden. In dit opzicht is de Engelse rechtspraak ver bij haar tijd ten achter. En er is een ander opzicht waarin de Britse rechtspraak ernstig te kort schiet. Britten zijn trots op hun oude en eerbiedwaardige „habeas corpus" wet, welke bepaalt, dat niemand van zijn vrijheid kan worden beroofd zonder in staat van beschuldiging te worden gesteld en voor de rechter te worden geleid. Maar deze wet wordt op grote schaal geschonden in het tot het Verenigd Koninkrijk behorende noorden van Ierland, waar meer dan 150 Ieren sedert jaren gevangen zitten zonder ooit in staat van beschuldiging gesteld te zijn of voorgeleid te zijn voor de rechter. Op nog grotere schaal wordt de „habeas corpus"-wet overtreden in de Britse koloniën, voornamelijk in Afrika. Misschien zal het feit dat onlangs elf Mau Mau-gedetineerden doodgeknuppeld zijn in het Hola-kamp in Kenya opnieuw aanleiding geven tot een gewetensonderzoek.

-o-

In ieder geval zullen de laatste dagen van het huidige parlement, dat op zomerreces gaat, staan in het teken van Afrika. In de komende dagen zullen drie belangrijke Afrikaanse kwesties in bespreking komen, en het is niet uitgesloten dat de minister van Koloniën ontslag zal moeten nemen. De Hola-kamp-af[illegible] kwestie. Een tweede betreft het rapport dat [illegible] is uitgebracht in opdracht van de regering over de „samenzwering" van de negers van [illegible]. Men zal zich herinneren dat er op 3 maart van het huidige jaar de noodtoestand werd afgekondigd door de gouverneur van Nyassaland omdat een aantal negers een samenzwering op touw hadden [illegible] een groot aantal vooraanstaande blanken te vermoorden. In Engeland werden [illegible] met enige twijfels beschouwd. En het enige tastbare [illegible] nog steeds, dat de enige slachtoffers in deze affaire negers waren, waarvan een vijftigtal doodgeschoten werden. Allerwege wordt vermoed dat rechter Devlin tot de conclusie is gekomen dat de beschuldigingen ernstig overdreven waren en in geen geval toereikend voor het uitroepen van de noodtoestand. Eveneens wordt vermoed dat Devlin zal berichten dat de koloniale regering zich schuldig heeft gemaakt aan onnodige geweldpleging.

Tenslotte is er een derde Afrikaanse kwestie, n.l. het samenstellen van een commissie van onderzoek ter voorbereiding van de conferentie over een nieuwe constitutie voor Centraal-Afrika, waartoe Zuid- en Noord-Rhodesië en het ongelukkige Nyassaland zullen behoren.

De keizer van Ethiopië, Haile Selassie, bracht onlangs een bezoek aan Frankrijk, en inspekteert, naast de president van Frankrijk, Charles de Gaulle, een erewacht.

Amerikaans „News and World Report" voorspelt economische wanorde in CUBA

Het Amerikaanse weekblad „U.S News and World Report" voorspelt in het hoofdartikel in zijn jongste aflevering de val van Fidel Castro vanwege wat het blad noemt de economische wanorde, die de landbouwhervorming heeft geschapen.

In het artikel wordt opgemerkt dat, hoewel Castro kennelijk de steun van het volk, dat hem als „Revolutionaire held" bewondert, heeft, zijn einde nabij is door „hetgeen hij de economie van het land aandoet".

„Cuba — aldus het artikel — leeft van de suiker en de wereldprijs van de suiker is tot 2.55 dollarcent per pond teruglopen. Dit is de laagste prijs in de afgelopen achttien jaar. Cuba is van de suiker afhankelijk voor het merendeel van zijn nationale inkomen".

„U. S. News and World Report" zegt verder, dat de Cubaanse landbouw door de landbouwhervorming wordt vernietigd, dat de bouwwerkzaamheden zijn lamgelegd, dat de investering van buitenlands kapitaal volslagen tot stilstand is gekomen en dat de toeristen, die in 1957 62 miljoen dollar op Cuba achterlieten, niet meer naar het eiland gaan.

Het artikel wijst er voorts op, dat bijna 800.000 mensen, een derde deel van de arbeidskrachten, geen werk hebben en dat door „kapitaalvlucht" de Cubaanse deviezenreserves van 311 miljoen in 1951 zijn teruggelopen tot 80 miljoen dollar thans.

In een afzonderlijk bericht onder de rubriek „geruchten" meent het blad te weten, dat Castro eerstdaags naar de Verenigde Staten zal gaan op zoek naar regeringskredieten

De theologische week in NIJMEGEN

Meningen over de transsubstantiatie

Op de vierde dag van de Theologische week werd 't laatste referaat van de Nijmeegse Theologische Week gehouden door Mag. Dr. H. Maltha O.P. Het programma vermeldde als onderwerp: „De Eucharistie in het leven der Kerk", doch pater Maltha beperkte zich in zijn lezing tot de leer over de transsubstantiatie en de werkelijke tegenwoordigheid.

In het eerste gedeelte van zijn betoog behandelde spreker een aantal meningen van theologen uit de eerste helft dezer eeuw over de transsubstantie.

Vervolgens gaf hij een systematiek in vier stellingen, waarin hij aan de hand van enige moderne auteurs zijn eigen mening formuleerde omtrent de werkelijke tegenwoordigheid van Christus in de Eucharistie. In de eerste plaats werd gesteld, dat er tot voor kort een relatieve èn een absolute overwaardering of overbeklemtoning heerste van de werkelijke tegenwoordigheid. In dit verband zei spreker o.m.: „Uit mijn eigen studententijd heb ik ook altijd onthouden, dat mijn leermeester in die dagen ons het probleem voorhield, waarom wij eigenlijk naar de kerk gingen. Om daar God te ontmoeten? Neen, want God is overal. Om Christus te ontmoeten? Neen, want Christus was in Palestina en is nu in de hemel. Waarom dan wel? Omwille van het sacrament, het teken van het lichaam en bloed van Christus. Vonier zegt dan ook: „Indien Christus bij wijze van spreken op een of ander moment onder eigen gedaante het sacramentele proces zou binnentreden (dus als zichbaar bloed of als een kindje) dan zou het sacrament (als teken van een verborgen realiteit) onmiddellijk zinloos worden".

„En hoevelen zouden juist menen dat dit het sacrament op zijn best zou zijn!"

Daarom weidde pater Maltha uit over de stelling: er begint op het ogenblik gevaar te dreigen van een absolute èn een relatieve onderwaardering en onderbeklemtoning van de eucharistische tegenwoordigheid van Christus. Spreker eindigde zijn lezing met een aansporing, de devotie tot het heilig Sacrament, en met name het bezoek aan het Allerheiligste, niet te verwaarlozen of gering te achten.

Na de discussie welke hierop volgde, sprak een der deelneemsters een woord van dank, waarin zij de organisatoren en de sprekers van deze theologische week prees. Met nadruk vertolkte zij de erkentelijkheid van de congressisten voor de gastvrijheid, waarmee de paters en frater Dominicanen van het St. Dominicus-college hen hadden ontvangen. Met ere werd ook pastoor J. Mullenders uit Wahlwiller (L.) vermeld, die, voor de derde maal aanwezig, als woordvoerder en tafelpraeses graag door de aanwezigen gezien en gehoord werd en ondanks zijn jeugdige allure en éminence grise geheten mag worden van de Nijmeegse theologische week.

De voorzitter der vergadering, prof. Dr. L.H. Cornelissen sprak een kort slotwoord

Deining rond het jeugdfestival van Wenen

Van betrouwbare zijde te Wenen is vernomen dat een twintigtal leden van de Italiaanse afvaardiging naar het jeugdfestival van Wenen heeft besloten naar zijn land terug te gaan omdat het niet eens is met de terroristische en dictatoriale methoden van de leiding van het festival".

Indiase afgevaardigden hebben meegedeeld dat ook in hun kringen zich een scheuring heeft voorgedaan. Een groep van zeven communisten wordt beschouwd als de officiele afvaardiging. Ongeveer vijftig andere Indiers, voor het merendeel in Groot-Brittannie studerende jongelieden, willen niet als officiele afgevaardigde worden beschouwd. Een derde groep van twintig heeft besloten het festival te boycotten.

Ook heerst onenigheid onder de aanwezige Brazilianen.

Ooggetuigen hebben meegedeeld dat zij gezien hebben dat communistische wachters dinsdagochtend een cameraman van een Westduitse televisieorganisatie hebben geslagen. Dit geschiedde buiten de ruimte van het festival. De wachten hadden de cameraman verboden opnamen te maken, maar laatstgenoemde gaf geen gehoor aan het verbod. Nadat hij was afgeranseld zagen journalisten hem met een neusbloeding weglopen.

Politieke partijen verboden voor hogere kringen in Indonesie

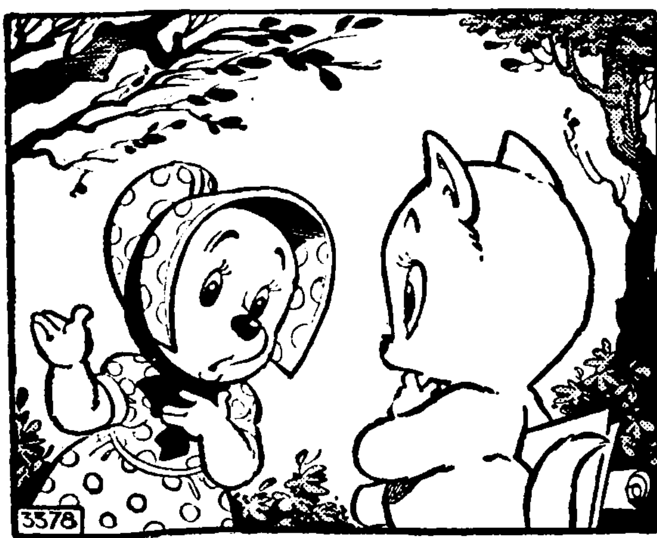
President Soekarno heeft een besluit uitgevaardigd, waarbij het aan hooggeplaatste burgerlijke landsdienaren, en commanderende militairen en politie-ambtenaren verboden wordt, lid te zijn van een politieke partij.

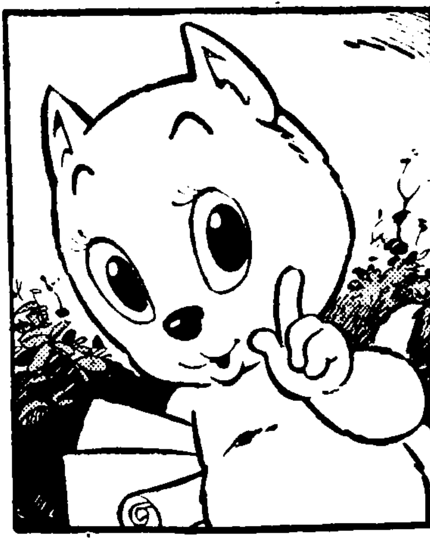
Eveneens heeft Soekarno 17 augustus vastgesteld als de datum, waarop de leden van het Indonesische parlement de eed op de grondwet van 1945 moeten hebben afgelegd, op straffe van verlies van hun zetel in het parlement. Van de 268 leden van het parlement hebben 32 dit nog niet gedaan. Van deze 32 vertoeven er vijf in de rimboe, van wie twee bij de opstandelingen, twee verblijven in een gevangenis en de overigen hebben hun ontslag als parlementslid ingediend.

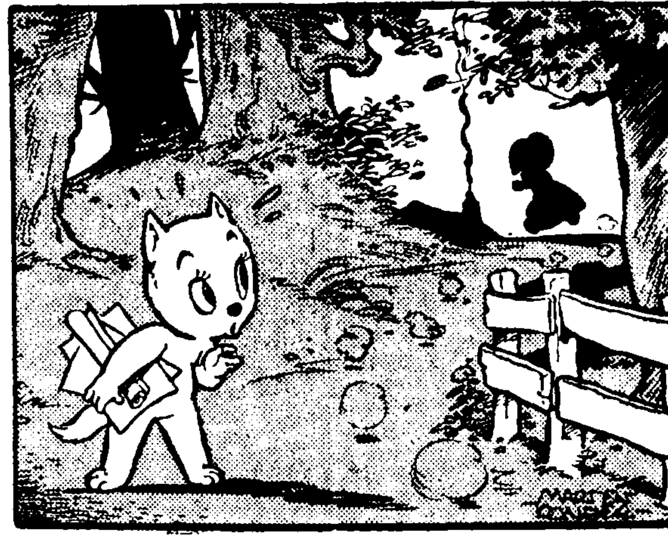
Van het lidmaatschap van een politieke partij zijn de hoogst bezoldigde ambtenaren uitgesloten, tot en met directeuren van bureaus en onderbureaus, alsmede de directeuren van ondernemingen, die geheel of ten dele eigendom van de staat zijn.

— Hamburg heeft zijn 15.000 duiven de oorlog verklaard. Het is van plan het aantal duiven ingrijpend te beperken, waartoe de vogels met vergiftigd graan worden gevoerd.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3578. — „Dag Tom Poes", zei juffrouw Doddel. „Heb je iemand gevonden om je te helpen tegen die uitgever?"

„Nee', zei Tom Poes bedrukt. „Terpen Tijn heeft me wat tekeningen gegeven en dat is natuurlijk wel prettig. Maar verder weet ik het nog niet."

„Zie je wel?" zei de buurvrouw. „Ollie had natuurlijk gelijk. Ik ben hem te min, zei hij."

„Zei hij dat?" vroeg Tom Poes geschokt. „Wat misselijk!"

„O nee", zei juffrouw Doddel haastig. „Ollie heeft altijd gelijk. Want waarom heb ik niet aangeboden om je te helpen?"

„Hm", zei Tom Poes. Hij dacht daar een poosje over na en toen klaarde zijn gezicht op.

„Dat zou misschien wel wat zijn", gaf hij toe. „Maar het is niet gemakkelijk, hoor. Die oude uitgever Hocus is een gevaarlijk iemand — en bovendien weet ik niet hoe ik heer Ollie kan helpen. Ik moet een goed portret van hem hebben om in dat tijdschrift af te drukken. Maar Terpen Tijn wilde het niet maken. Die heeft er genoeg van, zei hij."

„Ze je wel, dat ik je kan helpen?" riep de buurvrouw uit. „Een goed portret van Ollie heb ik! Ik heb immers een gestopt en versteld schilderij van hem?"

Ze draaide zich om en begon de weg af te draven om het kunstwerk te gaan halen.

„Hé!" zei Tom Poes verrast tot zichzelf. „Aan die mogelijkheid had ik helemaal niet gedacht. Misschien zit er toch iets in die hulp van haar — hoewel dit helemaal geen vrouwenwerk is."

De heer S. Verwey gehuldigd bij zijn vertrek

Gistermiddag tegen half vier vond in de kantine van het abattoir, te Parera, de huldiging plaats van de heer S. Verwey, hoofdopzichter van de Veterinaire dienst in verband met zijn dertig jarig jubileum.

Dr. J. Diemond, hoofd van de Veterinaire dienst opende deze gezellige bijeenkomst en heette alle aanwezigen van harte welkom en bracht in zijn toespraak naar voren toe welk groot persoon het abattoir gaat verlaten.

Na deze korte toespraak nam de heer J. B. Rosario, gedeputeerde van Volksgezondheid, het woord en ook deze uitte een woord van dank namens het Bestuurs-College. Hierop nam Dr. J. Diemond weer het woord en zei o.a. dat de heer Verwey veel in het belang van de Nederlandse Antillen en voor zijn volk heeft gedaan.

Namens het personeel werd aan de heer Verwey een cadeau en een ruiker aangeboden. Vervolgens sprak de heer van Grinsven hoofd-opzichter van de veterinaire dienst op Aruba waar de heer Verwey ook werkzaam is geweest.

Namens het eilandgebied Aruba bracht hij de dank voor aan het adres van de heer Verwey. Tevens bood hij namens het personeel van Aruba een cadeau aan.

Vervolgens sprak de heer J. G. Alvear van Aggelen namens de CTC.

De heer Leidens dankte de jubilaris, die na dertig jaren dienst thans met pensioen gaat.

De heer Brummelaar, hoofd keurmeester sprak namens het gehele personeel. Hij bracht ook een typische gewoonte van de heer Verwey naar voren. Als er wat niet in de haak was, aldus de heer Brummelaar, liep hij de hele tijd te fluiten, maar zodra de zaak opgelost was was het gefluit ook afgelopen. De heer Brummelaar wenste de heer Verwey namens het gehele personeel een goede reis en een welverdiende rust toe. De heer Isenia kwam ook naar voren en uitte ook een woord van dank namens zijn collega's.

Uiteindelijk nam de heer Verwey zelf het woord. Hij dankte allen voor hun hartelijke woorden en geschenken die hij — volgens hem — niet verdiend had.

Daarna begaven alle aanwezigen zich naar buiten om deze gebeurtenis op de gevoelige plaat vast te leggen. Hierna bleef men enige tijd gezellig bijeen.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 23 juli werd geboren: Marcia Patricia Maria, dochter van de heer en mevrouw E. G. K. Simon-Glans, Nassaustraat 159.

Op 26 juli José Agustin, zoon van de heer en mevrouw A. Tromp-Sintiago, Socotorowijk 27 A.

Op 26 juli Julio Natalio, zoon van de heer en mevrouw O. Dirksz-Julia Buena Vista 32.

WIE IS DE GELUKKIGE?

nr 19584 .... ƒ 500,—
1e 19585 .... „ 35.000,—
nr 19586 .... „ 500,—
(ARUBA)

nr 7497 .... ƒ 400,—
2e 7498 .... „ 10.000,—
nr 7499 .... „ 400,—
(CURACAO)

nr 17500 .... ƒ 300,—
3e 17501 .... „ 5.000,—
nr 17502 .... „ 300,—
(CURACAO)

nr 4023 .... ƒ 200,—
4e 4024 .... „ 2.500,—
nr 4025 .... „ 200,—
(ARUBA)

nr 12627 .... ƒ 100,—
5e 12628 .... „ 1.000,—
nr 12629 .... „ 100,—
(CURACAO)

BIJZONDERE PRIJZEN: nrs 379 — 12016 — 12749 — 21405 — 23207.

PRIJZEN VAN ƒ 500,—: nrs 727 — 2850 — 2909 — 3335 — 4080 — 6107 — 6452 — 6613 — 8529 — 9644 — 9849 — 9941 — 11122 — 11333 — 11473 — 12952 — 14061 — 15152 — 18872 — 20884 — 21359 — 22732 — 23284 — 23787 — 24736.

PRIJZEN VAN ƒ 250,—: nrs. 470 — 762 — 2220 — 2577 — 3475 — 3905 — 5038 — 5633 — 5666 — 5803 — 5883 — 7612 — 10789 — 10844 — 11161 — 12423 — 14610 — 15311 — 16058 — 18387 — 19392 — 21193 — 21800 — 23126 — 24177.

PRIJZEN VAN ƒ 100,—: nrs 185 — 522 — 747 — 822 — 1079 — 1245 — 1505 — 1522 — 1582 — 1804 — 1784 — 1867 — 1870 — 1964 — 2034 — 2286 — 2621 — 2633 — 2685 — 2880 — 3009 — 3070 — 3276 — 3383 — 3496 — 3602 — 3606 — 4044 — 4463 — 4973 — 5053 — 5314 — 5332 — 5344 — 5517 — 5718 — 5806 — 5939 — 6252 — 6332 — 6744 — 6822 — 6996 — 7031 — 7041 — 7224 — 7651 — 7846 — 7849 — 8129 — 8187 — 8660 — 9245 — 9658 — 10080 — 10574 — 10760 — 11153 — 11686 — 11975 — 12065 — 12175 — 12289 — 12361 — 12370 — 12539 — 12622 — 12768 — 12878 — 12903 — 12930 — 13034 — 13139 — 13214 — 13671 — 14686 — 14747 — 14980 — 15223 — 15226 — 15249 — 15581 — 15718 — 15749 — 15779 — 15793 — 15800 — 15805 — 16025 — 16145 — 16264 — 16519 — 16670 — 16776 — 17399 — 17439 — 17595 — 17650 — 17918 — 18176 — 18418 — 18853 — 19082 — 19661 — 19759 — 20594 — 20649 — 20749 — 20831 — 21129 — 21243 — 21409 — 21512 — 21565 — 21746 — 21844 — 21865 — 22039 — 22049 — 22056 — 22069 — 22439 — 22621 — 22641 — 22836 — 23253 — 23799 — 23860 — 23963 — 24160 — 24359 — 24607 — 24710 — 24733 — 24761.

Bulletin R.K. Onderwijsraad Curacao en Bonaire

Geen uitstel geduld met Voort Gezet Lager Onderwijs

In haar jongste aflevering geeft het bulletin van de r.-k. Onderwijsraad voor Curaçao en Bonaire een overzicht van het voortgezet Lager Onderwijs (V.G.L.O.) voor meisjes op de Nederlandse Antillen.

De opvoeding op de Lagere School aldus dit bulletin heeft ten doel de kinderen harmonisch te vormen. De meisjes van 12, 13 en 14 jaar, waar het hier omgaat bevinden zich in de ontwikkelingsperiode van hun leven en deze jaren zijn belangrijk voor de vorming van hun karakter. In deze jaren openbaart zich ook de neiging en de voorliefde voor de meer vrouwelijke taken zoals handwerken en andere vaardigheden. Het is dan ook de juiste tijd onderricht te gaan geven in die vakken. De bedoeling van de V.G.L.O. is dan ook dit onderwijs tot zijn recht te laten komen en dit wordt dan gegeven in aparte scholen of aansluitend op de lagere school. Een andere benaming voor dit onderwijs is ook primair huishoud- of nijverheidsonderwijs.

Het bulletin wijst er dan op dat er een verschil is tussen het V.G.L.O. en de huishoudschool. Deze laatste wordt over het algemeen door oudere kinderen gevolgd en het doel van de huishoudschool is een grondige voorbereiding te geven voor het latere leven als vrouw. Het V.G.L.O. heeft meer een algemeen vormend karakter en is bedoeld voor de gehele rijpende jeugd.

Op de Nederlandse Antillen bestaat er geen wettelijke regeling voor de V.G.L.O. Toch wordt dit onderwijs op de r.-k. G.L.O. scholen gegeven.

Met toestemming van het eilandsbestuur van Curaçao werd een rooster voor het zevende leerjaar opgesteld waarin naast vakken van het algemeen vormend onderwijs (A.V.O.) ook een behoorlijk aantal uren voor de specifiek vrouwelijke vakken is uitgetrokken.

Het zevende leerjaar werd meestal verlengd tot twee of drie jaar. Een groot beletsel is echter het feit dat niet kan worden voldaan aan de eis dat bedoelde vakken steeds worden gegeven door bevoegde krachten.

De Stichting r.-k. Onderwijsraad heeft zich in 1956 tot de landsregering gewend met het verzoek het haarheen te leiden, dat de mogelijkheid gevonden wordt dat op de Nederlandse Antillen akten van bekwaamheid kunnen worden behaald in de huishoudkunde en de vrouwelijke handwerken, overeenkomende met de akte V. en U. in de Nederlandse wetgevng. Een ontwerp landsverordening in die richting werd op 23 november 1957 bij de Staten ingediend. Het voorlopig verslag van de Staten is gedagtekend op 20 maart 1958. Het woord was verder weer aan de Regering, die weet dat reeds zes kandidaten klaar zijn voor hun examen, terwijl een tweede groep van twintig leerlingen in 1958 met hun opleiding begonnen zijn.

Het bulletin wijst er op dat dit niet bevorderlijk is voor de uitbloei van de V.G.L.O. Verder wordt er dan nog op gewezen dat een wettelijke regeling van de V.G.L.O. en het Nijverheidsonderwijs spoed-eisend zijn, omdat op het ogenblik een belangrijke groep meisjes verstoken blijft van het V.G.L.O. Een andere reden voor deze spoed is gelegen in het feit dat men op Aruba het wachten moe is. Daar is de ontwikkeling gestadig gegaan. Men ging er van de gedachte uit dat er gestreefd moest worden naar een tweejarige z.g. primaire vorming in de huishoudelijke vakken (met A.V.O.) en wel in iedere parochie. Men dacht er verder over om voor degenen die na de z.g. primaire huishoudschool nog verder wilden gaan een school in Oranjestad op te richten. In de toekomst zal dit plan wel enige wijziging ondergaan. Het onderwijs op deze Arubaanse huishoudscholen werd gerekend als vervolgonderwijs en wordt uit de eilandskas als zodanig gesubsidieerd, omdat de Nijverheidsonderwijs-landsverordening 1954 totaal genegeerd werd.

Uit het bovenstaande moge blijken dat het tijd wordt dat de regering zich van haar verantwoordelijke taak in dezen bewust wordt. Dit soort onderwijs mag aan geen enkel kind onthouden worden. Het bulletin besluit dan met er op te wijzen dat de belangen die op het spel staan en de stand van de ontwikkeling van zaken die dit onderwijs betreffen geen enkel uitstel meer dulden.

Concentratie in Westduitse christelijke vakbeweging

(Van onze correspondent in Bonn)

Een belangrijke ontwikkeling heeft zich kort geleden in de Westduitse christelijke vakbeweging voorgedaan. Te Mainz is een bundeling tot stand gekomen van alle christelijke vakorganisaties in de bondsrepubliek. Dat waren in de eerste plaats de „Christliche Gewerkschaftsbewegung Deutschlands", die in 1955 met financiële steun (een half miljoen mark) van het Internationaal Christelijk Vakverbond is opgericht. Verder veertien kleine christelijke bonden in de bondsrepubliek, zoals zij was zonder de Saar, en dan natuurlijk de „Christliche Gewerkschaften" in het Saargebied. De nieuwe organisatie draagt de naam „Christliche Gewerkschaftsbund" (C.G.B.) en is verdeeld in drie grote „Gesamtverbände". Sinds Hitler in 1933 de bestaande vakverbonden verbood, heeft het 26 jaar geduurd, voordat de christelijke vakbond in Duitsland opnieuw tot stand kwam. Zestig jaar geleden is, ook in Mainz, de eerste Christelijke vakbond gesticht. Die droeg toen de naam „Deutsche Gewerkschaftsbund". Tot deze naam hebben de christelijke vakorganisaties niet kunnen terugkeren, aangezien hij thans wordt gevoerd door de Westduitse eenheidsvakbond, die onder sociaal-democratische leiding staat.

DR. FRANZ JOSEF WÜRMELING

Vooral dank zij de toetreding van de christelijke vakbeweging in het Saargebied — wier voorzitter, Peter Gier trouwens tot algemeen voorzitter van de nieuwe organisatie werd gekozen — heeft de C.G.B. thans rond 200.000 leden. In 1899 behoorden rond 150.000 Duitse werknemers tot de toen opgerichte Christelijke vakbond. Toen hij door Hitler werd ontbonden, telde hij rond 600.000 leden en was elke achtste Duitse werknemer lid van een of andere Christelijke organisatie.

Dat ledental zal de nieuwe C.G.B. vermoedelijk wel niet halen. De vakbondsleiding verwacht n.l. geen massaal uittreden van christelijke werknemers uit de eenheidsvakbond D.G.B., tenzij deze politieke domheden zou gaan uithalen (zoals kortgeleden b.v. het ontketenen van de actie „Tegen de atoomdood").

De christelijke werknemer in de D.G.B. heeft daar in de „christelijke vakgroep" (Kollegenschaft) zijn eigen vertegenwoordiging, al zijn vele christelijke werknemers daar niet erg tevreden over.

Wél tevreden met de recente gang van zaken in de Westduitse Christelijke vakbeweging en de her-oprichting van de C.G.B. is men in het gloednieuwe hoofdkantoor in Essen. Een C.G.B.-vertegenwoordiging bij de federale regering zal in Bonn worden gevestigd. Tenslotte zijn rond 20 leden van de Westduitse Bondsdag christelijk georganiseerde werknemers. De C.G.B. heeft dus een krachtige stem in het parlement.

De perschef van de C.G.B., Günther Mees, heeft ons dezer dagen uiteengezet dat de christelijke vakbeweging zich niet — evenals de D.G.B. — zal ordenen in beroeps- en vakgroepen (metaalbewerkers, mijnwerkers, bouwvakkers etc.), doch in drie groepen van werknemers, n.l. de arbeiders, de „white collar"-werkers en de ambtenaren. Aan deze onderverdeling passen zich de drie „Gesamtverbände" aan: de arbeiders in het „Gesamtverband christlicher Gewerkschaften Deutschlands", de „white collar"-werkers in de „Angestellten-Gewerkschaften" en de ambtenaren in de „Gewerkschaften Öffentliche Dienst, Bahn und Post". Dit is dezelfde indeling, die de vooroorlogse christelijke vakbeweging in Duitsland had.

De fusie-vergadering in Mainz onderscheidde zich vooral daarin van vroegere, soortgelijke congressen, dat de minister voor gezinszaken, Würmeling in opdracht van de minister van arbeid, Blank aanwezig was en namens de bondsregering er zijn vreugde over uitsprak, dat de Christelijke vakbeweging in West-Duitsland thans haar plaats naast de eenheidsvakbeweging kan innemen. Ook de kerken toonden grote belangstelling voor het stichtingcongres in Mainz.

Dr. Mees erkent ruiterlijk, dat de aansluiting van de Saarlandse christelijke vakbeweging voor de nieuwe organisatie een welkome injectie aan leden en aan financiële middelen is geweest. De Christelijke vakbeweging van de Saar is vrij sterk geoleven — zij telt ongeveer 100.000 leden — omdat het Saarland pas in 1935 bij Duitsland kwam, de vakbond dus twee jaren respijt had en ook daarna niet zo door Hitler werd vervolgd. Na de oorlog lieten de Fransen onmiddellijk de heroprichting van de bond toe.

Overigens staat de Christelijke vakbeweging financieel thans op eigen benen. Het is nog wel krapjes, maar men komt met de centen rond. Van nu af aan kan het bergopwaarts gaan. Wat de houding der kerken betreft: het katholiek episcopaat heeft bij de oprichting van de C.G.D. in 1955 al verklaard, deze daad te begroeten. De bisschopsconferentie te Fulda verklaarde later, dat de christelijke vakbond in Duitsland met alle kracht sterk moet worden gemaakt en dat zijn groei door niets mag worden gestoord. (Merkwaardigerwijze behoort de „Katholische Arbeiter Bewegung" als dochter-organisatie nog altijd tot de eenheidsvakbond).

De protestantse kerk is altijd wat gereserveerder geweest. Dit komt vooral omdat deze kerk in verschillende „Landeskirchen" is georganiseerd, die over bepaalde dingen vaak hun eigen opinie hebben.

De verhouding tot de K.A.B. is overigens zeer hartelijk. Verschillende K.A.B.-functionarissen bekleden ook functies in de nieuwe C.G.B.

Met zijn 200.000 leden kan de C.G.B. in de sociale- en tariefpolitiek in de Bondsrepubliek thans een woordje gaan meespreken. Hij is een alternatief geworden tegenover de eenheidsvakbond D.G.B., welks groei vooral als gevolg van de politieke ontwikkelingen (o.m. zijn al te sterke aanleuning bij de sociaal-democratische partij) al enige tijd stagneert. Het gevaar van splitsing der D.G.B. en overgang van „de christelijken" naar de nieuwe C.G.B. is daardoor voor de D.G.B.-heren in Düsseldorf ineens weer veel acuter geworden.

Programma Radio-kinderkoor

Oranjestad. — Op vrijdag 31 juli, om 6 uur wordt via Radio Kelkboom door het kinderkoor het volgende nieuwe lid ingestudeerd:

GILDEBROEDERS

Gildebroeders maakt plezieren met
muziek vroeg ende laat.
Laat ons nu de jaarfeest vieren van
de maagd Cecilia.
Zingt speelt ter ere van dees maged:
La sol fa mi re ut,
Fa sol la, Cecilia.

Spant nu bas keel en violen. Speelt
op cither, harp en fluit.
Maakt van vreugde cabriolen T'eren
van dees weerde bruid.

refrein.

Broeders, wijl de snaren klinken,
Mag er niet vergeten zijn.
Eens op 't goed succes te drinken,
Een gelaasken bier of wijn.
refrein.

Wij herhalen o.a. Als de grote klok luidt Jan mijne man.
Debutantje: Gemma de Graaf.

De Humorist op Aruba

Vrijdagavond zal onder auspicien van de Arubaanse Kunstkring een opvoering gegeven worden van „De Humorist". De opvoering wordt verzorgd door de Toneelgroep '59 met o.a. Ans Koppen, en Bert van der Linden. De opvoeringen op Curacao waren zoals bekend een groot succes. De voorstelling vangt aan om half negen in de Schouwburg.

Communistische regering in Kerala wordt ontslagen

De communistische regering van de Indiase staat Kerala zal voor het einde van deze week door president Prasad worden ontslagen en vervangen door een bestuur onder zijn leiding, zo is in goedingelichte politieke kringen in Nieuw Dehli vernomen.

De communisten zijn imiddels een vergeldingscampagne begonnen en hebben de regering van de Indiase staat West-Bengalen van wanbeheer beticht. West-Bengalen is na Kerala het sterkste communistische bolwerk in het land.

— In Israël zijn geslaagde proeven genomen met sinaasappels, die in oktober rijpen, en die bijgevolg eerder dan Italiaanse en Spaanse sinaasappels op de Europese markt kunnen worden gebracht. Het zal echter nog wel enige jaren duren voor deze vroege sinaasappels in voldoende hoeveelheid kunnen worden gekweekt.

Een Takin in het middelpunt der belangstelling

Duizenden guldens uitgegeven aan telefoontjes, telegrammen

De takin, het zeldzame dier dat het midden houdt tussen een geit, een schaap en een koe en dat reeds een half jaar in Rangoon op transport wacht naar Europa en daardoor alleen al beroemd is geworden, komt toch per KLM naar Hamburg. Het ziet er naar uit dat het dier een dezer dagen op Schiphol zal arriveren en dan direkt nog zal doorvliegen naar Hamburg.

Precies een jaar geleden werd de takin, die zeer moeilijk te vangen is en alleen in Noord-Burma voorkomt, gevangen in de omgeving van de de meest noordelijke stad van Burma, Putac. Daarna heeft men het dier weer losgelaten bij het ... van een dorp. Hier raakte de takin gewend aan een omgeving met mensen.

Sinds januari van dit jaar zijn tien pogingen in het werk gesteld de takin naar Hamburg te vervoeren, waar het een bepaalde tijd in quarantaine zou gaan alvorens verder te worden getransporteerd naar New York. De Bronx dierentuin in New York heeft namelijk de takin gekocht voor NA*f* 2250.

Geen ander wild dier is ooit zo het middelpunt geweest van zoveel verwarring, verontrusting en teleurstelling als deze takin. Ontelbare instanties op drie werelddelen hebben zich ingespannen voor het dier, zonder het minste succes. Duizenden guldens zijn uitgegeven aan telegrammen en telefoongesprekken tussen Burma, Singapore, Calcutta, New York en verscheidene steden in Europa, o.a. Amsterdam, Den Haag en Hamburg. Geen wonder dat vele Burmanen tot de overtuiging kwamen dat bovennatuurlijke machten maar steeds verhinderen dat de takin, waarvan zich slechts een exemplaar in een dierentuin nl. die van Peking bevindt, uit Burma zou vertrekken.

De KLM heeft van het begin af veel belangstelling getoond om de takin te vervoeren van Rangoon naar Hamburg. De eerste poging werd in februari gedaan. De takin zou van Putac naar Rangoon met een ander vliegtuig worden overgebracht. Gelijk met de takin kwam echter op het vliegveld van Putac een telegram aan dat de exportvergunning nog niet gereed was. Twee weken later volgde een tweede poging. Een dierensteward van de KLM vloog er speciaal voor naar Rangoon. Maar het toestel, dat uit het noorden van Burma moest komen, verscheen niet.

Begin maart liet een vrachtvliegtuig dat uit Singapore kwam een extra landing in Rangoon uitvoeren. De dierensteward kwam weer uit Amsterdam. Toen kwam een tropische regen een stokje steken voor de zo mooi opgezette plannen. Het vliegtuig dat het dier van Putac naar Rangoon moest brengen kon daardoor niet op tijd aankomen.

Pas de vijfde poging om het dier naar Rangoon te krijgen gelukte. Twee maanden waren nodig geweest om een afstand van duizend km af te leggen.

In Rangoon kreeg de takin een air-conditioned stal op het vliegveld. De KLM zag geen kans hem in de naaste toekomst naar Europa te brengen evenmin als enige andere luchtvaartmaatschappijen. Ook de Amerikaanse en Britse luchtmacht zagen geen mogelijkheid. En zo zat er niets anders op dan wachten in een tropische hitte, waaraan het dier normaal levend in het koele Himalaya gebergte niet gewend was.

Geen wonder dat de gezondheid zo nu en dan te wensen overliet. Geen wonder ook dat Oliver Milton, de man die als vertegenwoordiger van de dierentuin optrad, alles deed om het dier op zijn gemak te stellen. Elke morgen stopte hij op zijn weg naar het vliegveld bij de dierentuin van Rangoon om het dagelijkse rantsoen, 15 pond gras en bladeren, op te pikken. In mei kwam er nog een tegenslag. De takin verwondde zijn kop in het ijzerdraad van de omheining, waardoor een van de twee horens afbrak. Toen werd besloten de takin naar een grote ruimte in de open lucht in de plaatselijke dierentuin, compleet met vijver en grote schaduwgevende boom, over te brengen. Daar is het dier nu nog steeds.

De KLM heeft speciale voorzorgsmaatregelen getroffen om het dier zo comfortabel mogelijk te vervoeren. De voorcabine van de super constellation, waarmee de takin uit Rangoon vertrok, werd speciaal ingericht. De drukcabine en een klimaatregelingssysteem schiepen een zo gunstig mogelijke atmosfeer. Bovendien was weer een dierensteward van de KLM naar Rangoon gereisd om het dier op zijn reis naar Hamburg te verzorgen. Dierensteward van der Weghe is uitgerust voor zover dat met dit onbekende dier mogelijk was, met alle soorten wenken en instructies om het dier een goede reis naar koelere streken te geven.

Onderzoek naar drama in Putte wordt voortgezet

Volgens minister Beerman (Justitie) heeft de officier van justitie te Breda naar aanleiding van de moord te Putte (N.B.) slechts medegedeeld dat er „vermoedelijk een roofmoord was gepleegd" en dat er „vermoedelijk geen vierde persoon bij betrokken was".

Zoals bekend werden in het Brabantse plaatsje, in een afgelegen landhuis, een vermogend echtpaar en een marechaussee eerste klas dood aangetroffen. De bijzonderheden die in de pers over deze moord zijn verschenen (de marechaussee zou tot een roofoverval hebben besloten om aan geld voor zijn huwelijk te komen) kunnen volgens de minister niet berusten op gegevens die van officiële zijde zijn verstrekt. De bewindsman zegt dat het onderzoek nog voortgang vindt en dat hij op het nadere resultaat daarvan thans uiteraard nog niet kan ingaan.

Dat de officier van justitie althans enige mededelingen heeft verstrekt waaruit men conclusies over de achtergronden van het voorval kon trekken, acht de minister gelet op de geruchtmakende aard van de aangelegenheid begrijpelijk en aanvaardbaar.

Nieuwe elementair deeltje door Russen ontdekt

Geleerden van het instituut voor kernonderzoek te Doebno in Rusland hebben misschien een nieuw elementair deeltje ontdekt, zo heeft de onderdirecteur van het instituut de chinees Wan Gan Tsjan, volgens Tass meegedeeld.

Wan toonde op de negende internationale conferentie over natuurwetenschappen op het gebied van grote energie te kief een foto met een nog niet eerder waargenomen verschijnsel: een positief geladen meson, ontstaan uit het bombardement van een neutron door een meson-k. Het is mogelijk dat dit een nieuw gevonden elementair deeltje is, aldus de chinese geleerde.

Onlangs stortte in Nieuwkoop een straaljager op een boerderij, die geheel afbrandde. Persoonlijke ongelukken deden zich gelukkig niet voor. De foto geeft een beeld van de blussingswerkzaamheden na het neerstorten van de straaljager.

Te Zandvoort werd voor de badgas'en een zandbouwwedstrijd gehouden. Het zestienjarige meisje Margrit Fissmann uit Duisburg won de wedstrijd met twee prachtige giraffen.

Enige professoren, die zich reeds lang afvroegen hoe Hannibal met zijn olifanten over de hoge Alpen is kunnen komen, besloten het kunststukje te prolongeren. In de stille Alpendorpjes, waarvan de bewoners nog nooit een olifant in levende lijve hadden gezien, gaf deze optocht de nodige opschudding, zodat de tocht niet helemaal vlot en geruisloos verloopt, zoals men gehoopt had.

ENGELAND behoudt leiding onder de scheepvaartnaties

Nederlandse bouwactiviteit toegenomen

Uit het door Lloyds gepubliceerde overzicht van de scheepsbouw in het 2e kwartaal van dit jaar, blijkt, dat per ultimo juni in Nederland schepen in aanbouw waren voor in totaal 790.877 ton, of voor 26.386 ton meer dan per 31 maart jl. Engeland heeft zijn positie als grootste scheepsbouwnatie behouden, ondanks het feit dat het totaal der in aanbouw zijnde tonnage met 2.033.745 ton omstreeks 215.00 ton lager lag dan 3 maanden geleden.

Ook in Japan en West-Duitsland is het totaal van de in aanbouw zijnde schepen gedaald en wel met resp. 10.678 ton tot 1.169.764 ton en met 71.61 ton tot 990.454 ton.

In Italie is de bouwactiviteit sedert eind maart met 63.933 ton gestegen tot 902.422 ton. In de V.S. deed zich een daling voor met ruim 37.000 ton tot bijna 769.000 ton, in Frankrijk was er een stijging met 4.924 ton tot 548.990 ton.

Van de in West-Duitsland in aanbouw zijnde schepen is 714.433 ton (72 procent) bestemd voor export. De overeenkomstige cijfers voor Nederland zijn 268.950 ton (34 procent), voor Japan is dit 695.585 ton (59,5 procent), voor Zweden 4.990.890 ton (63.8 procent) en voor Italie 342.085 ton (37,9 procent). De grootste afnemers van in het buitenland gebouwde schepen waren in het tweede kwartaal Liberia (924.437 ton), Noorwegen (670.730 ton) en Engeland (414.770 ton).

In Engeland is de vloot in het tweede kwartaal met 2.227.546 ton toegenomen, in Noorwegen met 980.482, in Liberia met 924.437 ton, in de V.S. met 666.652 ton, in Nederland met 99.66 ton, in Italie met 560.337 ton, in Frankrijk met 490.139 ton en in Japan met 474.179 ton.

Per ultimo juni waren in de wereld 300 tankschepen van in totaal 5.076.893 ton in aanbouw of 52 pct van het totaal.

Vorming vrije handelszone van „zeven" gericht tegen Euromarkt?

Ongerustheid in BENELUX-landen

De vorming van de vrijhandelszone der „Zeven", de nieuwe economische gemeenschap gevormd door Engeland, Portugal, Zweden, Noorwegen, Denemarken, Zwitserland en Oostenrijk, is rond het einde van de vorige week het centrale punt geweest van talrijke ontwikkelingen. Binnen het raamwerk van de nieuwe vrijhandelszone zelf, verklaarde de Portugese onderminister van handel, Jose Correia de Oliveira, die de akten voor Portugal in Saltsjoebaden had ondertekend, dat de vrijhandelszone Portugal, en de andere partners, een regelmatige schadeloosstelling zal opleveren voor de verliezen die de Euromarkt, de andere economische gemeenschap (de Benelux-landen, Frankrijk, West-Duitsland en Italië) hen berokkende". De Portugese onderminister verklaarde dat de E.E.G. (de Europese economische gemeenschap) zonder twijfel een ernstige verstoring heeft teweeg gebracht in de Europese handel. De nieuwe vrijhandelszone betekent geen oorlog, maar moet eerder als het tegendeel hiervan worden gezien.

Of dit laatste, vervat in een streven dat aan de conferentietafel in Saltsjoebaden veelvuldig werd gepropageerd en in Engeland herhaald, voldoende waarborgen biedt tegen de ongerustheid der Euromarktlanden, is de vraag, die in de E.E.G. mede oorzaak is geworden van een situatie, die zaterdag niet van (ongewenste) spanning was ontbloot. Enerzijds waren er berichten van uitbreiding der E.E.G. Griekenland heeft zondag, onder bedinging van bijzondere faciliteiten met het oog op bepaalde sectoren van haar industrie, toetreding verkregen. In de Westeuropese pers was er sprake van pogingen die Frankrijk zou ondernemen om Marokko en Tunesië bij de E.E.G. te betrekken. De welwillendheid tegenover deze officiële en andere aanvragen, gevoegd bij Turkije's afwachtende houding met het oog op eventuele deelname, komt volgens waarnemers voort uit de wens de Euromarktlanden, om zich te versterken tegen de potentiële dreiging van de vrijhandelszone der zeven.

Anderzijds echter reflecteerde de week-end pers groot onbehagen over de achtergronden van een bericht dat door de „New York Times" werd gelanceerd. Dit Amerikaanse blad meldde uit Bonn, dat Frankrijk West-Duitsland en Italië op het ogenblik de oprichting bestudeerden van een directie-commissie voor de politieke aangelegenheden in de Europese economische gemeenschap van de „Zes". Een correspondent van het Nederlandse dagblad „Het Parool" signaleerde de achtergrond van dit bericht aldus. Zoals bekend heeft president De Gaulle vorig jaar september de wens geuit, Frankrijk toe te laten tot een driemanschap dat de opperste leiding van de NATO zou vormen. Frankrijk zou hierin op gelijke voet met Engeland en Amerika aan die leiding moeten deelnemen.

Tijdens de besprekingen tussen Adenauer en De Gaulle in Bad Kreuznach vorige herfst zou de Duitse bondskanselier onder bepaalde voorwaarden steun aan dit Franse verlangen hebben toegezegd — aldus het blad.

Aanvankelijk (vrijdag) richtte de pers zich voor commentaren op de uitspraken die de Europese commissie — raadgevend lichaam van de Europese gemeenschappen — omtrent het bericht van de „New York Times" deed. De commissie verklaarde, dat zij zich resoluut zou verzetten tegen elk mogelijk plan voor de vorming van een directoraat voor de buitenlandse politiek binnen de NATO voor Frankrijk, West-Duitsland en Italië, buiten Nederland, België en Luxemburg.

Men was zich ervan bewust dat deze plannen nog niet formeel te berde waren gebracht, doch vond wel een indicatie van de juistheid van het vermoeden. In het onlangs door Italië verstrekte voorstel tot nauwere politieke coordinatie tussen de zes landen der E.E.G. hierbij echter, aldus waarnemers, zouden de „kleine drie" — de Beneluxlanden — nagenoeg niet aan te pas komen. (Zondag kwam de Italiaanse minister Pella in Brussel aan voor besprekingen met de Belgische minister Wigny)

Op vrijdag werd bericht, dat de vorming van een directoraat principieel voorbarig, en in de vorm waarin, onaanvaardbaar werd bevonden door de Beneluxlanden. Van deze zijde kon verzet verwacht worden. Op Schiphol arriverend na besprekingen in Geneve, verklaarde de Nederlandse minister van buitenlandse zaken mr Joseph Luns de alarmerende berichten overdreven te vinden. „Ik heb geen concrete punten voor dergelijke suggesties in Geneve gevonden". In Den Haag verstrekte zijn ministerie, na overleg met België, een verklaring waarin stond dat de Nederlandse regering steeds gaarne bereid is geweest tot intensivering van het politieke overleg met de landen waarmee zij in de E.E.G. is verbonden. „Er doen zich echter verschillende vragen voor die onder ogen dienen te worden gezien, alvorens tot concretisering zal kunnen worden overgegaan. In het bijzonder valt hier te denken aan de vraag over welke internationale vraagstukken met vrucht speciaal politiek overleg tussen de zes ministers zou kunnen plaats hebben. Immers reeds heeft veelvuldig overleg over een grote verscheidenheid van onderwerpen plaats in een toenemend aantal ministeriële bijeenkomsten van bestaande Europese en andere internationale organisaties. Uiteraard zou ervoor moeten worden zorg gedragen, doublures te vermijden en niet de indruk te wekken van blokvorming in de NATO of ten opzichte van andere Europese landen, aldus de mededeling van Nederlandse zijde.

De ongerustheid over de mogelijke dreiging voor de Benelux is echter bij het sluiten van de week nog reden voor bezorgde commentaar geweest. De Telegraaf schreef: Nederland, België en Luxemburg kunnen het zich niet langer veroorloven dat binnen het Europa van de Zes nog wordt gesproken van de Grote Drie en de Kleine Drie. Dit blad drong, met anderen, dan ook aan op bespoediging van de zaken, die de Benelux als hechte economische unie moeten consolideren. Punt van discussie is ook de harmonisatie van o.a. het landbouwbeleid, waarover principieel verschil van mening bestaat. Dit verschil komt op de vraag neer, of de procedure al dan niet volgens de regels van de E.E.G. moet plaatsvinden.

De raad van de organisatie van Amerikaanse staten heeft, optredend als voorlopig adviesorgaan om het Nicaraguaans konflikt te onderzoeken, vandaag kennis genomen van het aanvullend rapport van haar oriëntatiecommissie en besloten dinsdagmorgen opnieuw te vergaderen om de te volgen gedragslijn vast te stellen en een beslissing te nemen in het licht van dit verslag.

Nieuws van de Snelvlucht

De Snelvlucht, de Vereniging van Postduiven liefhebbers hielden hun eerste vlucht vanaf Bonaire met jonge duiven broed 1959 afstand ± 76 km.

In totaal deden mede aan dit concours 9 liefhebbers met een aantal van 82 duiven.

Los 6.30 aankomst eerste duif 7.41 — snelheid ruim 1123 m. per minuut.

De uitslag is als volgt.

Rodriguez	1- 3- 4-12-13-16-18-19.
Van Lit A.	2- 7- 8-10-15-20.
Jolen C.	5-22.
Anemaet A.	6.
Willems R.	9.
Vis G.	11-14-17.
Zieck J.	21-23-25-26.
Van Eyma	24-27.

Onaangewezen:

Rodriguez	193
Van Lit A.	175
Vis G.	126
Jolen C.	114
Anemaet A.	82
Willems R.	72
Zieck J.	55
Van Eijma	32

Aangewezen:

Rodriguez	100
Van Lit	69
G. Vis	65
Van Eyma	11

De Three Horse wisselbeker waarvan de eerste duif van elke liefhebber telt

Rodriguez	100	punten
A. van Lit	96	"
C. Jolen	86	"
A. Anemaet	82	"
R. Willems	72	"
G. Vis	65	"
J. Zieck	31	"
Van Eijma	21	"

Punten voor Mevr. Willems standaard

Rodriguez	282	punten
A. van Lit	251	"
G. Vis	165	"
C. Jolen	114	"
A. Anemaet	82	"
J. Zieck	73	"
R. Willems	72	"
Van Eijma	32	"

Londens artiest stelt nieuwe wereldtaal samen

John Williams, een 54-jarige artiest uit Londen, heeft een nieuwe wereldtaal geconstrueerd. Hij heeft er veertien jaar aan besteed. De meeste mensen kunnen de taal, Pikto genaamd binnen het uur leren zegt hij.

Williams is uitgegaan van ruim 2.000 basiswoorden, ontleend aan verschillende talen. Hij heeft onlangs een woordenboek van 35.000 woorden voltooid. Het moet mogelijk zijn de taal ook in hieroglyfen te schrijven. De ontwerper is voorstander van een wereldregering.

Volgens GODDET is de tour geen sport meer

Jacques Goddet, direkteur van de Tour de France, heeft tegenover Aldo Rodoni, voorzitter van de Italiaanse wielerbond, verklaard, dat de Tour heeft opgehouden een zuivere en gezonde sportieve wedstrijd te zijn. Hij zei, dat hij bereid was de organisatie over te dragen aan de Internationale Wielren-Unie, om te bewijzen, dat hij van de Ronde geen winst-objekt maakt.

Vrijwel alle Franse bladen hebben er in hun nabeschouwingen over de onlangs geëindigde Tour op gewezen, dat de hele „formule" van de wedstrijd moet worden omgezet, als de organisatoren nog iets van hun course willen redden. Van de tientallen suggesties, die Goddet aan de hand worden gedaan, kunnen genoemd worden: beperking van het aantal étappes tot 17 of 18, inkorting van de étappes tot maximum 180 kilometer, inhouding van de prijzen wanneer geen prestaties worden geleverd, start aan de voet van de Pyreneeën en inschakeling van derny-motoren of scooters als gangmakers in korte ritten.

Russen construeren filmcamera voor honderd miljoen opnamen per seconde

Russische specialisten hebben een filmcamera geconstrueerd waarmee men honderd miljoen opnamen per seconde kan maken. Het projekteren van een gedurende een seconde opgenomen film zou anderhalve maand vergen.

De camera is uitgerust met een lens die uit een groot aantal afzonderlijke elementen bestaat en een stelsel van draaiende spiegels. Men zal met het apparaat bijvoorbeeld een elektrische vonk kunnen fotograferen die een snelheid heeft die bijna gelijk is aan die van het licht.

Koelkast bracht redding

De 22-jarige Francis Kenny heeft in een koelfabriek in Dublin twaalf vrouwen het leven gered door ze in een ijskast te stoppen. Hij deed dit toen door een breuk in een leiding ammoniakgas de ruimte binnendrong waar zij aan het werk waren. Nadat hij de deur van de ijskast goed had gesloten, bond hij een natte doek voor zijn mond en slaagde hij erin door de met gas gevulde ruimte de fabriek te verlaten en alarm te slaan. De vrouwen zijn later door brandweerlieden uit hun benarde schuilplaats gered. 63 arbeiders die minder fortuinlijk waren, moesten naar een ziekenhuis worden overgebracht.

Map met schooltekeningen van Hitler gevonden

Een zekere Herma Weisengruber in Linz heeft een map gevonden met tekeningen, die Hitler als jongen heeft gemaakt. Haar overleden echtgenoot was op de middelbare school in Linz een schoolkameraad van Hitler. Hitler gaf hem de tekeningen, die sindsdien al die tijd op een zolder gelegen hebben.

Onder de schetsen zijn er vele van Romeinse soldaten. Er is een tekening onder van een soldaat die de Romeinse groet brengt, die veel gelijkenis vertoont met de latere „Hitler-groet".

Er is eens een grote vraag geweest naar tekeningen van Hitler. Maar de zakenman Weissengruber weigerde ze te verkopen.

Nederlands wereldzwemrecord verbeterd

Tineke Lagerberg is haar wereldrecord op de 200 meter vlinderslag definitief kwijt. De 2 min 38.9 sec waarmee zij op 13 september van het vorig jaar het wereldrecord van de Amerikaanse Nancy Ramey overnam, is de afgelopen weken tweemaal overtroffen. Tijdens de Amerikaanse dameskampioenschappen in Redding zwom de vijftienjarige Becy Collins op een 55 yards baan, de 220 yards vlinderslag in 2 min. 37 sec. Het was echter niet zeker of aan alle voorwaarden was voldaan.

Zondag j.l. zwom Becky Collings op de 52 meter baan in Cuyahoga Falls (Ohio) de 200 meter vlinderslag in 2 min 38.5 sec. Ditmaal was wel aan alle voorwaarden voldaan, zodat Nederland dus een wereldrecord minder heeft. Het hangt nu van de FINA af of het wereldrecord op 2 min 37 sec of op 2 min 38.5 sec. gesteld zal worden.

Goede markt

Blijkens berichten schijnen de Mohammedaanse bruidjes in Israël in prijs te stijgen. Deze prijsstijging wordt veroorzaakt, aldus de statistieken in het „Mohammedaanse Bulletin" door de hogere levensstandaard. De gemiddelde prijs per bruidje bedroeg in 1958 *f* 342.40. In 1956 was de prijs *f* 273,92. De koersen stijgen nog steeds.